

รวมประสบการณ์จากการท่องเที่ยวเงินล้าน
และ
ผลแห่งการปฏิบัติจริง

พระครูวิหารกิจจานุการ (หลวงพ่อปาน) วัดบางนมโค อยุธยา
หลวงพ่อพระราชพรหมยาน (หลวงพ่อดำ) วัดท่าซุง อุทัยธานี
พระอาจารย์เล็ก สุธรรมปัญโญ วัดท่าขนุน กาญจนบุรี
นายประยงค์ ตั้งตรงจิตร
และประสบการณ์จากหลายๆ ท่านในเว็บพลังจิต <http://www.palungjit.com>

สัม
 ปะ จิต
 ฉา นิ
 นา สัง สี โม
 พรหม มา จะ มะ หา เท วา
 สัม เพ อัก ธา ปะ วา สัน ตี
 พรหม มา จะ มะ หา เท วา
 ละ ภี ลา ภา ภา วัณ ฑู เม
 มะ หา ปุณ ญ โณ มะ หา ลา โภ ภา วัณ ฑู เม
 นิ เต หา หุ ณะ ตี หุท ธะ มะ ละ ลุ ณะ โม หุท ธา ธะ
 วิ ระ ทะ โธ วิ ระ โค นา สัง วิ ระ ทิง สา
 วิ ระ ทา สี วิ ระ ทา สา วิ ระ ลิต ติ โธ
 หุท ธิส สะ
 มา ณี มา มะ
 หุท ธิส สะ สะ วา โทม
 สัม ปะ จิต ฉา นิ
 เพ็ง เพ็ง
 หา หา
 หา หา
 ภา ภา

คาถาเงินล้าน

นะโม ดัสสะกะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(ตั้งนะโม ๓ จบ)

สัมปะจิตจามิ (คาถาสนองกลับ)

นาสังสิโม (คาถาพระพุทธกัสสป)

พรหมมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ (คาถาปิดอุปสรรค)

พรหมมา จะ มหาเทวา อภิลภา ะวันตุเม (คาถาเงินแสน)

มหาบุญโญ มหาลาโภ ะวันตุเม (คาถาลาภไม่ขาดสาย)

มิเตพาหุหะติ (คาถาเงินล้าน)

พุทธมะอะอุ นะโมพุทธายะ

วิระหะโย วิระโคณายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย

พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม (คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า)

สัมปะติจจามิ (คาถาเร่งลาภให้ได้เร็วขึ้น)

เพ็ง เพ็ง พา พา หา หา ฤา ฤา (คาถามหาลาภ)

(บูชา ๙ จบ ตัวคาถาต้องว่าทั้งหมด)

พระราชพรหมยาน (หลวงพ่อกุญชรลีงดำ)
วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี

หลวงพ่อพระราชมหายาน วัดท่าซุง อุทัยธานี

ก่อนที่อยู่วัดท่าซุงนะ ฉันอยู่กระต๊อบเงินร้อยก็หายากสำหรับเงินทำบุญคาถาวิระทะโย ก็ทำเรื่อยๆ ไป ต่อมาท่านก็มาหา ก็บอกว่าคาถาบทนี้นะที่เขาทำพระวัดพนัญเชิง องค์แรกมีเจ้าอาวาสองค์แรกท่านไปนั่งกรรมฐาน และเสกด้วยคาถาบทนี้ สามปีท่านให้ดูตัวอย่างวัดพนัญเชิงเงินขาดไหม ฉันก็ทำตามเรื่อย

มาอีกปีหนึ่งกำลังบวงสรวง ท่านบอกว่า "คาถาบทนี้เป็นคาถาเงินแสนนะ" ก็ใช้คาถาบทนั้นมาประมาณครึ่งปีคนมาทอดกฐินผ้าป่าได้เงินเป็นแสน นี่เห็นชัดเจน แล้วต่อมาอีกปีหนึ่งท่านบอกว่า.... "คาถาบทนี้เป็นคาถาเงินล้านนะ".... ให้ว่าต่อเนื่องกันไปแล้วไปลง "คาถาวิระทะโย" ต่อมาก็จริงๆ เพราะปี 27 ก็ใช้เงินล้านเป็นเดือนซึ่งไฉ่อย่างนี้เราก็คิดไม่ออกต้องค่อยๆ ใจเย็นๆ เวลาว่าไปอย่าไปว่าหวังเอาลาภ คือต้องภาวนาด้วยนะ ถ้าทางที่ดีเวลาภาวนากรรมฐานพอจิตสบายนะต่อเลย เพราะเวลากรรมฐานนี้จิตเป็นฌานใช้ใหม่ เอาอย่างนี้ดีกว่าเวลาฝึกมโนมยิทธิออกไปให้ได้นั้นออกไปเดี่ยวเดี๋ยวก็ได้ออกไปได้ นี่จิตเป็นฌาน 4 เข้าเขตพระนิพพานได้จิตสะอาดถึงที่สุด กลับลงมาด้วยคาถาบทนี้เลย มากน้อยก็ช่างให้กลับไปเลย คือถ้าจิตสะอาดมากผลก็เกิดเร็ว

ก็สงสัยเหมือนกันนะ เมื่อปี 26 ท่านบอกว่าปี 27 มีอะไรบ้างก็ดูๆ ไร่บ้างนะ 28 จะเครียดมาก การค้าของใครถ้าทรงตัวได้ก็ถือว่าดีไว้ก่อนอันนี้ท่านบอกว่า "ถ้าลูกเราจะจนก็จนไม่เท่าเขา" ถ้าพูดถึงผลฉันก็นั่งดูเรื่อยๆ มาว่า เอ๊ะ! เงินแสนมันจะมีมาอย่างไรภายในปีนั้น ปรากฏว่าสมัยนั้นวัดต่างๆ เขายังไม่ถึงหมื่นเลย แล้วต่อมากาถาเงินล้านก็ต้องว่าต่อเพราะต่อไปข้างหน้าต้องใช้เงิน

พระพุทธเจ้าบอกนี่ ต้องเชื่อต้องใจเย็นๆ ไม่ใช่ไปเร่งรัด ถ้าไปว่าแล้วคิดว่าเราต้องรวยนี้เสร็จพัง ต้องว่าด้วยจิตเคารพนานหลายปีท่านไม่ยอมเปิดกับใคร ก่อนจะเข้าถึงดีมันต้องเครียด ไร่ปี 28 ความจริงมันน่าจะดีแต่ไปๆมาๆ ก็มีจุดสะดุด จุดสะดุดนี้เป็นชะตาของชาติ แต่ยังไม่รู้ ก็ต้องไปเจาะจุดรวยแน่ ถ้าพวกนี้รวยนะวัดท่าซุงไม่เป็นไร คือว่านี่นี่นะ..... อย่าคิดว่ามันโง่กันได้ เมื่อปี 30 นะมันเกินค่าใช้จ่ายเดือนละ 2 ล้านบาทอันนี้ต้องคิด เดือนนี้ก็ตกเกือบ 3 ล้าน คือ 2 ล้าน 9 แสนเศษ

ตอนนี้ท่านให้ฉันเขียนโครงการที่จะทำให้เสร็จในปี 30 โครงการของท่านจริงๆ มีมาก ท่านยากก็เคยบอก ท่านบอกว่า "ท่านไม่บอกคุณตรงๆ หรือท่านรู้ใจคุณ ถ้าบอกโครงการทั้งหมดคุณไม่ทำแน่" พระพุทธเจ้าก็รู้คอนะ ไปๆ มาๆ ท่านให้ฉันเขียนตามนั้นนะ 12 รายการ ให้เสร็จภายในปี 30 เลยคิดว่าเงินที่ต้องใช้เป็นล้านๆ รายการมากนะลูก ถ้าหากจะถามว่า 10 ล้านพอไหม ก็ต้องบอกว่ามันไม่ได้ครึ่งหลังที่ท่านสั่งทำหรือ

วันนั้นก็ขึ้นไปหาคะต้อบ ฉันไปถึงกะต้อบก็ปรากฏว่าสมเด็จพระองค์ปัจจุบันท่านประทับอยู่ที่นั่น และท่านพระเจ้าแม่ให้นามว่า "มัทรี" หรือ "พิมพา" ไปที่อเมริกาท่านบอก "ฉันแม่คุณเหมือนกัน ฉันเคยเป็นแม่คุณ"ถามว่าชื่ออะไร "ชื่อมัทรี" แล้วคุณมาตั้งแต่อเมริกาเวลานี้ก็ยังคุณอยู่ ก็ไปกราบเรียนถามท่านว่าคำสั่งที่สั่งให้ทำมันเกินวิสัยแค่อาคาร 300 ห้องจาก พ.ศ. นี้ไปจนถึง 30 มันก็เสร็จยากเหลือเกิน และอีกหลายรายการมันก็ใหญ่ทั้งนั้น ท่านแม่มัทรีก็บอกว่า "เอาอย่างนี้ซิลูก ขออำนาจพระพุทธญาณ" ก็เลยหันไปกราบพระพุทธเจ้า ท่านบอกว่า "ได้ ฉันต้องช่วยเธอ" แล้วต่อมาเดินเล่นในบริเวณกะต้อบของฉันเล็กๆ มันมีถนนหนทางใช้ใหม่ ก็ปรากฏว่า เดินไปเดินมาสมเด็จพระองค์ปฐมก็เสด็จมาเดินด้วยท่านบอกว่า "สภาพของพระนิพพานมันเป็นอย่างนี้นะ คนที่ถึงพระนิพพานแล้วกิจอื่นที่ทำไม่มี มันเป็นอย่างนี้นะ เวลานี้เราเดินกลางบริเวณพวกเราทั้งหมดลองนั่งดูซิ มันจะมีอะไรไหม" ที่มันเป็นที่นั่งไม่มีเลยพอนั่งปั๊บ ใจเตี้ยต้งมันเสือกมาได้อย่างไรก็ไม่รู้ เลยคุยไปคุยมาท่านก็เลยบอกว่า "งานที่ฉันสั่งต้องเสร็จทัน 30" ท่านย่ากับแม่ศรีก็ขึ้นไป ท่านย่าบอกว่าอำนาจพระพุทธญาณก็มีแล้ว สังขารภาพก็มีแล้ว พรหมานภาพกับเทวานภาพก็ช่วยแล้ว แต่ว่าถ้าบรรดาลูกหลานมันยากจน และปี 28 มันจะเครียด ขอพรพระพุทธเจ้าขอคาถาสักบท (ที่ท่านให้ฉันไว้) ขอให้ลูกๆ หลานๆ ใช้เถอะให้ออมนัต "ความจริงคาถาเฉพาะนี้จะให้ใครไม่ได้เลย ท่านก็เลยบอกว่า "ถ้าอย่างนั้นไปพิมพ์แจก และก็ให้มันทำด้วยความเคารพ" ฉันไม่ยืนยันว่าคนที่ไม่เคารพฉันจะมีผล จำให้ตึนจะจึงขอให้ทุกคนถ้าได้รับคาถานี้ ให้ตั้งใจปฏิบัติด้วยความจริงใจด้วยความเคารพในพระพุทธเจ้า

ตอนนี้ไปก็อ่านคาถาที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประธาน และให้ทุกคนตั้งใจนึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คิดว่าคาถาทั้งหมดนี้คงปรากฏอยู่ในจิตของเรา ลากผลต่างๆ ให้ปรากฏแก่เราตามที่พระองค์ทรงต้องการนะ นึกถึงท่านนะ

สัมปจิตจามิ คาทาสนองกลับ

นาสังสิโม คาทาพระพุทธรักสส

บทแรก "พรหมมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ"อันนี้ตัดอุปสรรค ที่ลากจะมา แต่เขามาทบอกว่า มีผลแน่นอนคือว่าแก่จะไม่ยอมให้ลูกแก่จน พุดง่าย ๆ ก็แล้วกัน พระพุทธเจ้า ก็ทรงยืนยันบอกว่าให้หมด

บทที่สอง "พรหมมา จะ มหาเทวา อภิลักขา ะวันตุม"คาถาบทนี้เป็นคาถาเงินแสนของท่าน

บทที่สาม "มหาปัญโญ มหาโลโก ะวันตุม"บทนี้เป็นคาถาปลุกพระวัดพนัญเชิง

บทที่สี่ "มิเตพาหะติ" เป็นคาถาเงินล้าน

บทที่ห้า "พุทธมะอะอุ นะโมพุทธายะ วิระหะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม"เป็นคาถาพระปัจเจกพระพุทธเจ้า

บทที่หก "สัมปะติจจามิ" บทนี้เป็นบทเร่งรัดบทสุดท้าย

บทที่เจ็ด "เพ็ง เพ็ง พา พา หา หา ฤา ฤา" พระปัจเจกพระพุทธเจ้ามาบอกหลวงพ่อเมื่อ พ.ย. 33 เป็นภาษาโบราณแต่เทียบกับภาษาไทยอ่านได้แบบนี้ เป็นคาถามหาลาภมีผลยิ่งใหญ่

ทั้งหมดนี้ต้องสวด เป็นบทเดียวกันบูชาเรื่อยๆ ไป การบูชาถ้าบูชาเฉยๆ มันเป็นเบี้ยต่อไส้อย่าลืมนะเวลาสวดมนต์แล้วให้สวดคาถานี้ 9 จบเท่าเดิมและเวลาภาวนาภาวนาก็นึก ว่าเรื่อยๆ ไปจนกระทั่งกลับไปเลยตื่นขึ้นมาต่อจากกรรมฐาน นอนก็ได้ ใจสบายๆ นะบางทีเพล่อๆ ฉันก็ต้องว่าของฉันเรื่อยๆ ไป คาถาเงินล้านนี้มาให้เมื่อปีฝังลูกนิมิต ท่านบอกว่างานข้างหน้าจะหนักมาก หลังจากนี้เป็นต้นไปเงินจะไข่มากกว่า สมัยที่สร้างโบสถ์อย่าลืมนะ... เวลาว่างๆ นั่งนึกก็ได้เดินไปก็ได้ ไม่ห้ามเลยนะให้มันติดใจอยู่อย่างนั้น ให้ถือว่าเป็นกรรมฐานไปในตัวเสร็จ เพราะคาถาที่พระพุทธเจ้าบอกทุกบทก่อนจะทำต่อนึกถึงท่านถือว่าเป็น พุทธานุสสติกรรมฐาน

ที่มา : หนังสือ "สมบัติพอให้" ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน วัดท่าซุง อุทัยธานี

ที่มาของ คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า (คาถาวิระหะโย)

หลวงพ่อบาน วัดบางนมโค จ. อยุธยา

ในปัจจุบันนี้ภาวะทางเศรษฐกิจย่ำแย่ ตามบริษัทห้างร้านต่างๆ ต่างคนต่างก็ปันพืมหาชาวบ้านหรือก็หนักใจ พุดกันตามความเป็นจริงแล้วพระไม่อยากให้ชาวบ้านเดือดร้อน ไม่อยากให้ชาวบ้านจน ถ้าชาวบ้านจนเมื่อไรพระอดอยากเมื่อนั้นแล้วควรจะทำอย่างไรดีละ ในที่สุดพระจำเป็นจะต้องทำหน้าที่อย่างเดี๋ยวนี้นั่งแช่ง นอนแช่ง ให้ชาวบ้านรวย นอนไปก็ว่าเรื่อยไป เวลานี้มีคำสั่งให้ทำอยู่สองอย่างคือ ถ้าวางก็ให้ว่าคาถาบทนี้ไปด้วย เพื่อช่วยสงเคราะห์ชาวบ้านเขาให้มีกินมีใช้ ยุชาวบ้านเขาปลอดภัย ยุให้ชาวบ้านเขารวย พระเราก็จะพลอยมีกินมีใช้ไปด้วย ถ้าพระองค์ไหนแช่งให้ชาวบ้านเขาจนละช่วยอดกินแน่ๆ เมื่อพุดถึงเรื่องจนก็ทำให้นึกถึง **คาถาวิระหะโย** คาถาบทนี้มีความสำคัญมากพวกเราทุกคนควรจะทำ ทำให้ได้พื้นฐานไว่ก่อน คาถาบทนี้ถ้าทำขึ้นบ่อยๆ ถ้าเงินมันขาดมือมันจะขัดใช้กันทัน ถ้าหากทำขึ้นเต็มอัตราเงินจะเหลือใช้ แต่ต้องทำเป็นสมาธินะ การทำสมาธินี้ไม่ต้องนั่งก็ได้ ถ้าวางตอนไหนก็นึกว่ามันเรื่อยไป ขายของอยู่ทำงานอยู่พอว่างนึกว่าไปเดิน ไปนิกขึ้นได้ว้าไป คาถาวิระหะโยนี้ถ้าใครมีความจำเป็นมากจริงๆ ถ้าทำถึงอุปลารสมาธิตอนนี้เงินไม่ขาดตัวแน่ ถ้ามีความจำเป็นมากจริงมักจะหาได้ทัน ถ้าเข้าถึงปฐมฌานตอนนี้ละขังตัว ไม่ใช่พอใช้ซะเหลือใช้ แต่ต้องทำได้ตั้งแต่ปฐมฌานขึ้นไปนะ

คาถาบทนี้มีคนใช้ได้ผลมาเยอะแล้ว คนที่ใช้ได้ผลคนแรกสุดก็คือ **นายห้างขายยาตราใบโพธิ์** ที่ว่าเป็นคนแรกเพราะอะไร เพราะตอนนั้นหลวงพ่อบานท่านไปเรียนมาจาก**ครูฝั่ง**ซึ่งอยู่จังหวัดนครศรีธรรมราช เรียนมาแล้วก็มีนายห้างขาย ยาตราใบโพธิ์สนใจ จึงขอเรียนจากหลวงพ่อบานและทำได้ผลเป็นคนแรก

สำหรับประวัติของครูฝั่งสมัยนั้นแปลกดีมาก ครูฝั่งคนนี้มีคติว่า**ร้อยบาท** ใครเขาจะแต่งงานไปบอกแก่แก่ให้**หนึ่งร้อย** งานโกนจุก**หนึ่งร้อย** บวชพระ**หนึ่งร้อย** แก่มีคติแบบนี้ ใครไปบอกบุญแก่แก่ขอทำบุญด้วยร้อยบาท อย่าลืมนะว่าสมัยนั้น เงินครึ่งสตางค์หนึ่งสตางค์มีค่ามาก เงินร้อยบาทสมัยนั้นมันมากกว่าเงินเดือนของร้อยตรีอันดับหนึ่ง ถ้าใครมีเงินร้อยบาทละก็เริ่มรวยแล้ว แต่แก่ทำบุญครั้งละร้อยบาท ก็เป็นที่น่าแปลกใจเหมือนกัน

หลวงพ่อบานท่านไปพบเข้าคุยกันรู้เรื่อง แต่ว่าท่านพบของท่านอย่างไรก็ไม่ทราบนะ วันนั้นหลวงพ่อบานท่านจำวัดอยู่ฉันท้างนอก ตอนเย็นมีคนใส่เสื้อราชปะแตน นุ่งผ้าม่วง สวมถุงเท้า ใส่รองเท้าแบบชั้นดีเลย ถือไม้เลี่ยมเดินเข้ามาหาหลวงพ่อบาน มาถึงก็ถามว่า "หลวงพ่อบานอยู่ไหม?" ไ้เราก็บอกว่า "อยู่ แต่ว่ากำลังจำวัด" แก่ก็บอกว่า "อี จำวัดอย่างไร ก็สั่งให้ฉันมาพบ ไปตามฉันมาที่นี่"

แล้วกันหลวงพ่อบานท่านนอนอยู่กับเราหาว่าท่านไปตามมาได้ เราก็แปลกใจ แต่ก็บอกแก่ให้รออยู่ข้างนอกก่อนจะเข้าไปดูให้ พอเข้าไปก็เห็นหลวงพ่อบานเตรียมตัวออกมาแล้ว เลยถามท่าน "หลวงพ่อบานครับ เขาบอกว่า หลวงพ่อบานไปตามเขามาหาหรือ?"

หลวงพ่อบานบอก "ฮือ แก่ไม่ต้องรู้หรอก"

เอาอีกแล้วท่านบอกแก่ไม่ต้องรู้หรอกเป็นความลับ เออแปลกดี พอออกมาเจอกันแล้วท่านก็คุยถึงเรื่องประวัติ คุยไปคุยมาครู่หนึ่งก็บอกว่า "คาถาบทนี้เป็นของพระรูดงค์ พระรูดงค์ท่านบอกว่าคาถาบทนี้เป็น **คาถาของพระปัจเจกพุทธเจ้า** ท่านมาปักกลดอยู่หลังบ้าน 7 วันฉันก็เอาของไปถวายท่านทั้ง 7 วัน"

ตามปกติครูฝึกท่านรักษาศีลอยู่แล้วก่อนที่จะพระรูดงค์จะไป ท่านได้ให้คาถาบทนี้และบอกว่า "ตอนเช้าทุกวันควรใส่บาตรทุกวัน ก่อนจะใส่บาตรก็ให้ว่าคาถาบทนี้หนึ่งจบ แล้ววิธีใส่บาตรมีอยู่ 2 อย่าง ถ้าไม่มีพระมาให้ใช้ข้าวสารตักแทนก็ได้ แต่ว่าเดี๋ยวนี้เราใช้สังข์ใส่บาตรแทนก็ได้ เงินนั้นให้ใช้เป็นค่าอาหาร มากน้อยตามกำลัง ไม่จำเป็นต้องไปรอพระมา ถ้าเห็นว่ามันมากพอสมควรก็เอาไปถวายพระ บอกท่านว่าเป็นค่าอาหาร แล้วท่านจะนำไปใช้เป็นค่าอาหารหรือเอาไปใช้ก่อสร้าง ก็เป็นเรื่องของท่านเท่านั้นก็พอ"

แล้วท่านก็บอกอีกว่า "ก่อนปลูกผัก ปลูกต้นไม้ หว่านข้าว ต่ำข้าว ก็ว่าคาถาบทนี้หนึ่งจบตามวิธีการของท่าน เวลาบูชาพระกลางคืนให้ว่า 3 จบ หรือ 5 จบ หรือ 7 จบก็ได้ นอกจากนั้นก็ควรจะเจริญเป็นสมาธิ แต่บูชาพระกับว่าตอนใส่บาตรท่านบอกว่ามีสภาพเป็นเบียดอัสโล่ หมายความว่าถ้าจะหมดตัวจริงๆ ก็จะหาได้ทัน"

ฉันเคยโดนมาบ่อยๆ ในระยะต้นๆ โดนเองจึงรู้ แต่พอจวนตัวก็จะมีมาทุกครั้งไป ถ้าภาวนาให้จิตเป็นฌานจะมีผลมาก แล้วท่านก็เล่าความเป็นมาให้ฟัง

หลวงพ่อบานท่านถามว่า "เดิมทีเดี๋ยวนะ ท่านมีฐานะอย่างไร?"

ครูฝึกบอกว่า "ผมอันดับหนึ่งครับ"

พอท่านพูดอย่างนั้น เราหูฟังเลย คิดว่าท่านเป็นมหาเศรษฐี

ท่านบอกว่า "อันดับหนึ่งนะไม่ใช่เศรษฐี ฉันจนอันดับหนึ่งต่างหาก"

คิดผิดถนัด ท่านบอกอีกว่า "กางเกงไม่ขาด ผมไม่เคยนั่งกับเขาเลย มันหาไม่ได้จริงๆ ครับ กางเกงที่ดีที่สุดมันมีอยู่ตัวเดียวเก็บไว้ใช้เวลาไปทำบุญที่วัด กลับมาก็ต้องรีบเก็บ นอกจากนั้นก็สับมันแย่งกันขึ้นเลย รอยขาดแย่งกันโผล่"

ท่านเล่าให้ฟังอีกเยอะสนุก ความจริงอายุของท่านตั้ง 99 ปีแล้ว แต่ร่างกายยังแข็งแรงดีมาก ต่อมาเมื่อได้คาถาบทนี้มาแล้ว ด้วยความจนบีบบังคับ ท่านก็เริ่มทำสมาธิ ตอนเริ่มทำเป็นสมาธิพอจิตเริ่มเข้าถึงอุปจารสมาธิ ซึ่งจะสังเกตได้ตามนี้ ถ้าสภาพเดิมมันมีดอยู่ พอจิตเข้าถึงอุปจารสมาธิก็จะมีสภาพเกิดแสงสว่างขึ้นบ้าง หรือไม่อย่างนั้นก็จะปรากฏแสงสีขึ้น เห็นเป็นภาพพระหรือภาพอะไรก็แวบๆ อันนี้แหละ คือ อุปจารสมาธิ นับตั้งแต่ตอนนั้นเป็นต้นมา เงินมันเริ่มขยับตัว การหาเงินคล่องขึ้น บางทีถ้าต้องการอะไรที่มันเกินวิสัยที่จะหาได้ แต่มันอยากได้ เพียงไม่กี่วันหรือสองวันก็ 3-4 วัน จะมีสังข์พอหาซื้อของอย่างนั้นได้ และต่อมาเมื่อทำเป็นฌาน เงินก็เริ่มมากขึ้น

ท่านเล่าว่า "มีวิธีการปฏิบัติ เพื่อเจริญ อีกอย่างหนึ่ง **แต่ห้ามพูดนะ ถ้ารู้ว่าเงินเกิน เวลาที่เราบูชาพระด้วยคาถาบทนี้ก็จบ เวลาที่จะเก็บสังข์ให้ถือสังข์ไว้ แล้วยื่นลงไปในที่สำหรับเก็บ มีอมันกาสตางค์อยู่แล้วว่า คาถาบทนี้เท่านั้นจบ ว่า เสร็จแล้วปล่อยมือออกเป็นอันว่าใช้ได้** ที่นี้เวลาที่จะนำสังข์ไปใช้ท่านให้หยิบสังข์อันนั้น **แต่ห้ามนับเงิน** แล้วว่าคาถาตามจำนวนที่เราบูชาพระตั้งเอาเงินนั้นออกมา ถ้าเกินกว่าจำนวนที่เราต้องการ เวลาที่เราจะเก็บเราก็ดูคาถาแบบนี้เหมือนกัน ถ้าทำแบบนี้ท่านบอกว่าเงินจะขาดที่นั่นไม่ได้เลย ถ้าบางครั้งปริมาณเงินที่เราเก็บไว้ สมมุติว่าเป็นเงิน 1,000 บาทมันเป็นปีที่เราได้มาทั้งปี 1,000 บาท แต่ปรากฏว่าเงินมันมีอีก **ห้ามนำไปพูดกับคนอื่น ถ้าพูดเงินจะหด ท่านห้ามพูด**

อันนี้นายห้างประยงค์เคยไปเล่าให้ฟังเหมือนกันท่านทำได้ผลตามนี้ ท่านบอกว่า ท่านเบิกเงินมาจากธนาคารเดือนละหมื่น แต่รายนี้รับรองกลับถึงบ้านยังไม่ใช้เงิน ต้องนำเงินเข้าตู้เซฟก่อน ว่าคาถาบทนี้ตามแบบ เข้าตื้นขึ้นมาก็ว่าตามแบบอีก เงินทุกปีจะต้องเกินเสมอ เกินทุกปีก็หนึ่งร้อยบ้าง สองร้อยบ้าง เกินอยู่ตลอดเวลา ลองคิดดูผู้มีธนาคารที่ไหนบ้างเขานับเงินเกิน ท่านยืนยันว่าไม่มีธนาคารไหนเขานับเกินหรอก แต่ทว่าตามปกติถ้าท่านทำแบบนี้จะต้องมีเงินเกิน นายห้างประยงค์คนนี้

ก็ทำเป็นฉานเหมือนกัน เลยถามนายห้างประยงค์ว่าท่านทำอะไร ท่านบอกว่าหลังจากที่ได้คาถาบทนี้จากหลวงพ่อบาน ซึ่งตอนนั้นท่านเพิ่งกลับมาจาก นครศรีธรรมราช หลวงพ่อบานท่านไปแะที่วัดสระเกศ คณะที่ 11 ก็มีคนนำอาหารไปถวายท่าน เวลาท่านฉันข้าว ท่านก็เล่าความเป็นมาของคาถาบทนี้ให้ฟัง คนทุกคนฟังแล้วก็ไม่มีใครสนใจ มีแต่นายห้างประยงค์คนเดียวซึ่งอยู่ตอนหลังมีความสนใจ พอหลวงพ่อบานท่านว่าคาถาบทนี้ไปแกก็จดตาม เมื่อฉันเสร็จให้พรเสร็จญาติโยมทั้งหลายก็ลากลับ แต่มานายห้างประยงค์ยังไม่ยอมกลับท่านเข้าไปหากราบหลวงพ่อบาน แล้วขออนุญาตนำคาถาบทนี้ไปทำ ความจริงที่หลวงพ่อบานพูดนะ ท่านจะดูว่ามีใครสนใจไหมในเมื่อคนอื่นไม่สนใจมีแต่นายห้างประยงค์สนใจคนเดียวท่านก็เลยบอกว่า "เออดีแล้ว ไอ้ลูกคนหัวปี" คำว่า **ลูกคนหัวปี** ก็หมายความว่าคาถาบทนี้มีคนสนใจเป็นคนแรกและก็คนเดียว ท่านบอกว่าให้เอาไปลองทำ แล้วท่านก็บอกรายละเอียดในการทำให้ฟัง แล้วก็สั่งว่า "ถ้าเอ็งทำสองปีไม่มีผล หลวงพ่อจะไม่สอนใครเลย" ตอนนั้นท่านให้นายห้างประยงค์ทดลองทำก่อน ที่ไหนได้ผลปรากฏพอครบ 2 ปี นายห้างประยงค์ก็ไปวัดไปเล่าให้ฟัง

บอกว่า "เมื่อก่อนนี้ครับ ก่อนที่ผมจะได้คาถาบทนี้ไป ถ้าเดือนไหนหางผมขายของได้กำไรถึงสองร้อยบาท (สองร้อยบาทเป็นกำไรสุทธินะ) เดือนนั้นสองผมเมียนอนไม่หลับ ดีใจ"

ก็เลยถามท่านว่า "เวลานี้ละ เป็นอย่างไรบ้าง?"

ท่านบอกว่า "แหม หมิ่นหนึ่งยังเฉยๆ เลยครับ"

ต่อมาหลวงพ่อบานก็ให้นายห้างประยงค์ออกสตาจ์สร้างวัดเขาสะพานาค นายห้างประยงค์ถามว่า "จะเอาเงินเท่าไรจึงจะพอครับ"

ท่านบอก "ทำไปเรื่อยๆ มีเงินเป็นทุนสำรองไว้ประมาณ 2 หมื่นบาท"

หลวงพ่อบานสั่งว่า "ถ้าเอ็งจะเอาเงินไหนไปเป็นทุนสำรอง เอ็งเอาเงินนั้นมาให้พ่อก่อนนะ"

แล้วนายห้างประยงค์ ก็เอาเงินมาให้หลวงพ่อบาน แทนที่หลวงพ่อบานท่านจะเอาไว้ ท่านก็เอาเงินจำนวนนี้มาเสกด้วยคาถาวิระหะโยอีก 7 คืบ และท่านก็สั่งให้เงินนั้นกลับไป

ท่านสั่งว่า ถ้าเวลาที่พ่อสั่งก็เอามาให้ เอ็งเอาเงินกองนั้นนะ ห้ามเอากองอื่น"

เวลาที่ท่านสั่งให้เอาเงินมา เขาก็เอาเงินกองนั้นแหละมา ให้หีบเข้าหีบออกอยู่อย่างนั้น จนกระทั่งสร้างวัดเขาสะพานาคเสร็จ เงินยังเหลือ 2 หมื่น

แหม...คนแบบนี้ช่วยจัด ที่ว่าช่วยเพราะอะไรรู้ไหม ก็ช่วยตรง...ที่ไม่รู้จักคำว่าจนใจละ เงินหมดไม่เป็น

ต่อมาเราก็ยังไปถามท่านว่า "มันเป็นอย่างไร"

นายห้างประยงค์บอกว่า "หลวงพ่อบานท่านสั่งไว้ว่าก่อนจะหีบก็ต้องว่าคาถาบทนี้เท่านั้น เวลาเก็บก็ต้องว่าจำนวนเท่ากัน"

ท่านทำตามหลวงพ่อบานทั้งหมด ตอนเข้าตื้นขึ้นมาท่านจะต้องทำเป็นสมาธิก่อน แล้วจึงใส่บาตร ก่อนไปหางก็สวดมนต์ด้วยคาถาบทนี้ ยามว่างตอนนั่งรถไปทำงานท่านก็ว่าคาถาบทนี้ไป เมื่อจิตมันว่างมันก็เข้าสมาธิ พอตอนเย็นกลับบ้านอาบน้ำเสร็จ รับประทานอาหารเสร็จ ทำสมาธิพักหนึ่งก่อน และก่อนจะนอนถ้าไม่ปวดเมื่อยท่านก็นั่งสมาธิ ถ้าปวดเมื่อยก็นอนว่าจนหลับไป

นายห้างประยงค์บอกว่า ตั้งแต่จิตเริ่มเข้าอุปจารสมาธิจะเห็นพระพุทธรเจ้าบ้างพระสงฆ์บ้าง นับตั้งแต่ตอนนั้นเป็นต้นมาเงินค้ำเงยมา ก็มีวาระแรกที่เงินค้ำเงยมากินไป สองคนผมเมียนอนทะเลาะกัน ต่างคนต่างหาว่าเอาเงินไปซุกไว้ เมียนบอกว่า "ทำไมคุณเอาเงินมาไว้แล้วไม่บอกฉัน" นายห้างประยงค์บอก "ฉันไม่เคยเก็บเงิน เธอเป็นคนเก็บ เธอเป็นคนเอามาไว้แล้วทำไมจึงไม่จำ" ไล่ไปไล่มานึกถึงผลของคาถาบทนี้ ได้คิดว่าน่ากลัวจะเป็นผลของการทำคาถาบทนี้แน่ๆ เพราะหลวงพ่อบานท่านสั่งว่า ถ้าผลมันเกิดขึ้นมาแล้วอย่าไว้วางใจ ต่างคนต่างนึกขึ้นมาได้ก็เลยเจียน

จำไว้ละทุกคนที่ได้คาถาบทนี้ไปแล้วควรท่องคาถาให้ชิน แล้วก็ทำเป็นสมาธิเหมือนๆ กับที่เราทำนี้แหละผลมันเท่ากัน ผลที่เราฟังจะได้รับก็คือจิตเป็นสมาธิ และกีสตางค์ขังตัวคือไม่ขาดมือ

หมายเหตุ คาถาวิระหะโย(คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า)นี้ เป็นคาถาเริ่มแรกดั้งเดิมหรือคาถาที่หลวงพ่อบานท่านนำมาเผยแพร่ แล้วต่อมาหลวงพ่อบุญพรหมยานก็ได้มาต่อเติมให้เป็นคาถาเงินล้านในปัจจุบัน จึงถือว่าเป็นที่มาหรือเป็นส่วนหนึ่งของคาถาเงินล้านนั่นเอง ดังนั้นถ้าจะภาวนาก็ให้ใช้คาถาเงินล้านได้เลย

ที่มา : คัดมาจากหนังสือธัมมวิโมกข์

พระอาจารย์เล็ก สุขัมมปัญญา วัดท่าขนุน กาญจนบุรี

๑๒. คาถาเรียกเงิน

ขึ้นชื่อว่าเงินตรา รู้สึกว่ายากสมัยนี้จะซื้อได้แทบทุกอย่าง แม้แต่ศีลธรรมจรรยา ถ้าเงินเข้าทางประตู ศีลธรรมก็ถูกเบียดออกทางหน้าต่างจนมีคนให้สัญญาแก่เงินว่า **"พระเจ้า"** แต่คงเป็นพระเจ้าที่โหดร้ายอยู่สักหน่อย เพราะถ้าขาดเงินเสียแล้ว รู้สึกว่าจะหาหน้าใจยากเหลือประมาณ ยิ่งในกรุงเทพฯ เมืองสวรรค์ ขาดเงินก็เหมือนขาดใจ ฟังพาใครไม่ได้เลย... ยิ่งมาสมัยของแผ่นเงินพลาสติก อยากซื้ออะไรก็รูดบัตรเอง ความแล่งน้ำใจก็ยิ่งมากเป็นเงาตามตัว อาตมาเคยฝันเฟื่องว่า ถ้าสามารถเสกเงินได้เมื่อไร จะแจกจ่ายแก่คนทั่วไปให้สนุกไปเลย อย่าเพิ่งหัวเราะเยาะนา... คนเสกเงินได้มีจริง ๆ นะ...! ท่านคือ**ขรัวอีโต้** ขรราวาสผู้ทรงอภิญญา เป็นสหายทางธรรมของ**หลวงปู่ปาน วัดบางนมโค** ท่านขรัวอีโต้มีวิชา**ดักเงินด้วยลอบ** ดกเย็นท่านจะเอาลอบดักปลาใบเล็ก ๆ ไปแขวนไว้บนต้นไม้ ตอนเข้ามืดก็ขึ้นไปเอาลงมา มีธนบัตรใบละ ๑๐ บาท ใหม่เอี่ยมติดมาด้วย สมัยนั้นก๊วยเตี๋ย ๒ ชาม ๕ สตางค์ ได้วันละ ๑๐ บาทก็รวยอ้อแล้ว...!

ส่วนท่านที่เสกเงินได้คือหลวงพ่อกเอง ท่านไปพบ**คาถาเสกข้าวตอกเป็นเงิน** ที่หลวงปู่ปานทิ้งไว้ให้ทดลอง เลยไปขโมยข้าวตอกที่หลวงปู่เก็บไว้สำหรับทำข้าวตอกน้าคะทิมาเสกเป็นเงิน พอทำคล่องตัว แค่ว่าข้าวตอกหวานไป กลายเป็นเหรียญเงินร่วงกราว เด็ก ๆ รึงเก็บกันเป็นที่สนุกสนาน...

หลวงพ่อน้อมกับหลวงพ่อสวัสดิ์เอาอย่างบ้าง แต่หลวงพ่อกทั้งสองเป็นพระอภิญญา พอโรยข้าวตอกไป มันกลายเป็นเหรียญทองคำซะนี่...สนุกได้พักเดียว หลวงปู่ปานโผล่มาทางไหนไม่รู้ โดนตะพดเคาะกบาลไปตาม ๆ กัน แถมต้องหาข้าวเปลือกมาค่นละกระบุง คั่วเป็นข้าวตอกเอาไปคืนอย่างเดิม ไม่อย่างนั้นโดนตะพดอีกแน่ ๆ ...!

แต่การเสกแบบนี้เอาเงินไปใช้ไม่ได้ เพราะเมื่อถึงเวลากำหนดเงินจะกลายเป็นข้าวตอกอย่างเดิม คนที่รับเป็นคนสุดท้ายก็ช่วยไป...แต่มีคาถาบทหนึ่งเวลาทำขึ้นแล้ว ข้าวของเงินทองต่าง ๆ จะเพิ่มขึ้นอย่างน่าพิศวง คล้ายกับเรียกเงินมาได้ และเงินที่ได้มาใช้ชำระหนี้ได้ตามกฎหมายชะด้วยคาถาบทนี้ชื่อ **"คาถาพระปัจเจกโพธิ์โปรดสัตว์"** เรียกกันง่าย ๆ ว่า **"คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า"...**

พระปัจเจกพุทธเจ้าก็คือพระพุทธเจ้านั่นเอง แต่ละองค์สร้างบารมีมาเพื่อตรัสรู้เองเท่านั้น ไม่ต้องการรับภาระ ขนถ่ายสัตว์โลกข้ามวิภวสงสาร หากผู้ใดปรารถนาจะเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า ไปหาพระองค์เพื่อศึกษาวิธีการ พระองค์ก็จะสอนให้ แต่สำหรับคนทั่วไปแล้วพระองค์จะสอนเฉพาะการปฏิบัติความดีเบื้องต้น ไม่สอนถึงมรรคผลนิพพาน...

ระยะเวลาที่ปรากฏมีพระปัจเจกพุทธเจ้า คือระยะที่ว่างลงของพระศาสนา ระหว่างที่สิ้นพระศาสนา ก่อนจะปรากฏพระพุทธเจ้าองค์ใหม่ขึ้น ช่วงเวลา **"หนึ่งพุทธันดร"**นั้น จะมีพระปัจเจกพุทธเจ้าเกิดขึ้นทีละมาก ๆ ... พระปัจเจกพุทธเจ้าเป็นเถระมหาลาภ เพราะชอบเข้านิโรธสมาบัติแล้วเสด็จไปโปรดผู้ทีวาระของบุญแสดงผล ทำให้บุคคลนั้นร่ำรวยขึ้นมาอย่างฉับพลัน...

หลวงพ่อกเล่าว่าหลวงปู่ปานเรียนคาถาบทนี้มาจาก **"ครูผึ้ง"**ชาวนครศรีธรรมราช คราวที่หลวงปู่ดงค์ไปทางใต้ ครูผึ้งนั้นชาวบ้านเรียกท่านว่า **"ผึ้งบุญ"** หมายถึงผึ้งผู้ใจบุญ หรือผึ้งผู้มีบุญ ใครไปขอให้ท่านช่วยทำบุญ ท่านจะช่วยเขารายละ ๑๐๐ บาท สมัยนั้นเงิน ๕ สตางค์ ซื้อก๊วยเตี๋ยได้ ๒ ชาม คนได้เงิน ๑๐๐ บาท คงนอนไม่หลับไปหลายคืน...! หลวงปู่ปานกลับจากปักข์ใต้ มาพักที่วัดสระเกศ หลังจากฉันแล้ว ท่านก็พูดถึงคาถาบทนี้ แต่ไม่มีใครสนใจ ยกเว้น**นายประยงค์ ตั้งตรงจิตร** เจ้าของห้าง**ขายยาตราใบโพธิ์** ชาว**ท่าเตียน** จังหวัดพระนครเพียงผู้เดียว หลวงปู่ปานจึงมอบคาถาให้ไป และกล่าวว่าหากนายประยงค์ทำคาถานี้ไม่มีผลท่านจะไม่ถ่ายทอดให้ใครอีก คาถาว่าดังนี้

พุทธมะอะอุ นะโมพุทธายะ

วิระหะโย วิระโคณายัง วิระหิงสา วิระหาสี วิระหาสา วิระอิติโย

พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม

นายประยงค์ ตั้งตรงจิตร ตั้งใจนำไปปฏิบัติ ตอนเข้าจุดธูปไหว้พระภาวนาคาถาฉันตั้งใจตั้งมัน จึงเปิดร้านทำการค้าขาย จะหยิบยามาบรรจุห่อจำหน่าย ก็ว่าคาถา ๙ จบ จะเอายาออกขาย จะเอายาเก็บ ก็ว่าคาถา ๙ จบ จะเอาเงินออกใช้ จะเอาเงินเก็บ ก็ว่าคาถา ๙ จบ ชั่วเวลาไม่นานก็ปรากฏผล ทั้งยาและเงินที่นับดีแล้ว เวลานั้นบิณฑบาต จะกินมามาก ๆ ทุกที ค่าขายจนร่ำรวยมหาศาล ปวารณากับหลวงปู่ว่า ไม่ว่าจะทำงานอะไรก็ตาม หากขาดปัจจัยเท่าไร ขอถวายทั้งหมด...!

มารดาของนายประยงค์ ตั้งตรงจิตร เจ็บป่วยไปไหนไม่ได้ นอนภาวนาคาถานี้อยู่ทุกวัน วันหนึ่ง ท่านเห็นมีแสงสีทองสว่างจ้า พุ่งหายเข้าไปในตู้เก็บเงิน จึงเรียกลูกชายมาเปิดดู เห็นภายในตู้ซึ่งแต่เดิมทิ้งว่างไว้ มีธนบัตรใบละร้อยเป็นมัด ๆ อัดอยู่แน่นทั้งตู้เลย...!

อีกรายคือ **นายแจ่ม เปาเล้ง** **ชาวดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี** มีอาชีพทำไร่ ได้คาถานี้ไปกับอกกับลูกหลานว่า "หลวงพ่อบาน บอกว่า ภาวนาคาถานี้แล้วรวย ข้าจะภาวนาทุกวัน พวกเอ็งมีหน้าที่ส่ง ข้าวส่งน้ำเท่านั้น ห้ามรบกวนเรื่องอื่นเป็นอันขาด..." ลูกหลานก็แสนดี ปลอญแกภาวนาอย่างเป็นล่ำเป็นสันไปคนเดียว... เมื่อถึงหน้าเก็บเกี่ยว ไร้พริกของนายแจ่ม ที่ดุดันแคะแกร็น ใบหงิกใบง่อย กลับเก็บได้มากกว่าคนอื่นเขา ทั้งน้ำหนักมาก ขายได้ราคาดี เป็นที่ต้องการของตลาดมาก และที่สำคัญคือ ของคนอื่นเก็บ ๒-๓ ครั้งก็หมด ของนายแจ่มเก็บตั้ง ๕-๖ ครั้ง ยังไม่อยากจะหมด ปีนั้นได้กำไรใช้หนี้หมด แล้วยังเหลือเงินปลูกเรือนหลังใหญ่สบายไปเลย...!

อาดมาได้คาถาไปจากหลวงพ่อบาน ก็ตั้งใจภาวนาเป็นกรรมฐาน คือปกติใช้ **"พุทโธ"** หรือ "นะมะพะธะ" ก็ภาวนาคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้าแทน อาดมาทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของตนอย่างละเอียดทุกเดือน อยู่มาวันหนึ่ง... อาดมาพกเงินไปซื้อของสามร้อยกว่าบาท เหตุที่ต้องเอาไปแค่พอซื้อของ เพราะว่าอาดมาเป็นคนใจง่าย ถ้าพกไปเยอะ ๆ มีเท่าไรก็หมด... เมื่อซื้อของไปประมาณสามร้อยแล้ว อาดมาก็กลับบ้านมาทำบัญชี... พอเอาเงินที่เหลือออกมานับ มันยังคงเหลืออยู่สามร้อยกว่าบาท...! ตั้งแต่นั้นมาก็เป็นแบบนี้บ่อย ๆ เสียอย่างเดียวนี่ว่า เรียกเงินมาตอนไหนก็ไม่รู้ ถ้ารู้คงได้ใช้กินสิ้นไปเลย แต่ถ้าไปบอกคนอื่นเมื่อไรจะหยุดไปนานกว่าเงินจะมามีอีก คือถ้าทำได้ก็มีบั้งควรไปอวดใคร หาไม่จะถูกตัดการช่วยเหลือ เช่นเดียวกับอาดมาจะนี่แล...ฯ

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ พระเล็ก สุธมมปญโญ

".....ดังนั้นขอให้ทุกคนยึดคุณพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งให้มั่นคงเอาไว้ สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่หลวงพ่อบานให้แก่เรา มา โดยเฉพาะพระคาถาเงินล้านขอให้ทุกคนท่องบ่นภาวนาไว้เป็นประจำ จะสร้างความคล่องตัวให้แก่เราอย่างคิดไม่ถึง ใครจะว่างม่งายใครจะว่าเหลวไหล อาดมายืนยันว่าไม่ม่งายไม่เหลวไหล เพราะอาดมาใช้มาเอง มีใครบ้างที่สามารถสร้างวัดๆ หนึ่งเสร็จได้ภายในปีเดียว โดยที่สมองมือเปล่าๆ มีแต่คาถาบทเดียว จะไม่ให้อยืนย่นอย่างนี้ก็ได้แล้ว ขณะเดียวกันไปช่วยเขาที่อื่นไปช่วยเขาที่ไหนก็ตามขึ้นชื่อว่า การสะดุดหยุดยั้งผิดจังหวะไม่มี มีแต่ความสะดุดคล่องตัวอยู่เสมอ

ดังนั้นขออย่าว่าถ้าเราใช้คาถาเป็น ส่วนใหญ่ทำไมใช้ไม่เป็นใช้ไม่ถูกกัน การใช้คาถาเป็นก็คือต้องวางกำลังใจให้เป็น การวางกำลังใจให้เป็นก็คือตั้งใจว่าคาถานี้ คือสมบัติวิเศษที่พอให้มา หน้าที่เราคือรักษาไว้ให้ดีที่สุดเท่าที่จะพึงทำได้ด้วยการเป็นคนที่ขยันท่องบ่นเป็นพุทธานุชา ธรรมานุชา สังฆะานุชา อย่างสม่ำเสมอและจริงจังทุกวัน เรื่องของความสม่ำเสมอจริงจังเป็นสิ่งสำคัญที่สุดส่วนใหญ่มันท่าๆ ทั้งๆ กัน ในเมื่อเราตั้งใจทำถวายบูชาต่อท่านอย่างสม่ำเสมอและจริงจัง ผลพิเศษต่างๆ มันจะเกิดขึ้นเอง แต่ถ้าเราทำเพื่อจะหวังผลพิเศษนั้น ตัวอยากที่บังหน้ามันจะตัดไปเกือบหมด อยากได้ไม่ใช่ความผิด แต่พออยากตั้งใจว่าต้องการอะไรแล้วล้มความอยากนั้นเสีย แล้วตั้งหน้าตั้งตาภาวนาไป นี่คือการใช้คาถาที่ถูก การปฏิบัติทุกอย่างเหมือนกัน อยากมันถึงทำแต่ตัวอยากตัวนี้เป็นฉันทะ หลวงพ่อบานเรียกว่าธรรมฉันทะ คือความพอใจในธรรมไม่ใช่ตัวตัณหา ตัวตัณหาเป็นการอยากได้ใครมีในลักษณะที่เรียกว่าถ้าไม่ได้มาผิดศีลผิดธรรมก็ยังเอา ตัวอยากมีอยู่ในทุกธรรมะ แต่ว่าตัวอยากนี้เป็นตัวธรรมฉันทะคือพอใจในการปฏิบัติ ขณะเดียวกันการปฏิบัติทุกอย่างอารมณ์อุเบกขาสำคัญที่สุด"

ที่มา :

กำเนิดบุญ

สทุธา สาธุ ปติภูจिता

ศรัทธาที่ตั้งมั่นแล้ว ยังประโยชน์ให้สำเร็จ

ข้าพเจ้าก็เริ่มมาพิจารณาคำสอนของพระท่านสอนว่า อยากรวยให้ทำทาน อยากรวยให้รักษาศีล อยากรวยให้ถือดีให้ภาวณา แต่ข้าพเจ้ากลับมาพิจารณาว่า เรามีทุกข์เรื่องความจน พระท่านสอนว่าอยากรวยให้ทำทาน พระสอนว่าธรรมะพระพุทธรเจ้าพิสูจน์ได้ และนิสัยของข้าพเจ้าก็คือต้องพิสูจน์ว่าจริงหรือเปล่า ทำทานแล้วรวยข้อนี้สนใจมาก ขอพิสูจน์ข้อนี้ก่อน จากนั้นเป็นต้นมาข้าพเจ้าก็ลงมือพิสูจน์สัจธรรมว่าทำทานแล้วรวย วันหนึ่งในเดือนตุลาคม ๒๕๒๕ ข้าพเจ้าได้ข่าวว่าหลวงพ่อกุญชรลึงดำจะมาที่บ้านขอยส่ายลมเพราะเป็นวันเกิดท่าน มีพระธาตุแจกแก่ญาติโยมด้วย ข้าพเจ้าจึงรีบออกเดินทางไปแต่เช้า ปรากฏว่าผู้คนหลังไหลมาแน่นขนัด ข้าพเจ้ามีเงินติดตัวอยู่ประมาณ ๓๐๐ บาท จึงถวายเงินทำบุญวันเกิดหลวงพ่อกุญชรลึงดำ ๑๐๐ บาท ได้รับแจกพระธาตุและคาถาหลวงพ่อกุญชรลึงดำอ่านแล้วก็พับใส่กระเป๋าก็ไม่ได้สนใจเลยดี ช่วงนั้นข้าพเจ้าเริ่มมีบ้านอยู่ เริ่มจะผ่อนส่งเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท แต่เงินเดือนเพียง ๓,๐๐๐ บาทเศษทุกข์ใจเหลือเกิน เงินในธนาคารก็จะหมดแล้ว พอได้เห็นกระดาษพับอยู่ในกระเป๋าก็เป็นคาถาหลวงพ่อกุญชรลึงดำก็นำมาอ่าน "คาถาเรียกทรัพย์"

พุทธะ มะ อะ อุ นะโมพุทธายะ วิระหะโย วิระโคณายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม

ท่องทุกวันวันละ ๓ จบ ๕ จบ ๙ จบ แล้วให้ใส่บาตรทุกวันก่อนไปทำงานหรือท้องคาถา แล้วเอาเงินใส่กระปุกทุกวันแล้วนำเงินไปถวายเป็นค่าอาหารพระ ขณะนั้นกำลังจนตรอกเงินจะขาดมือแล้วเราแค้นๆ จึงตัดสินใจว่าลองดูจะรวยได้อย่างไรมองไม่เห็น แต่ท่านสั่งให้เราท่องเราก็ท่อง แล้วก็ตั้งหน้าตั้งตาท่องคาถาหลวงพ่อกุญชรลึงดำทุกวัน แล้วนำกระปุกมาติดป้าย "พุทธะ มะ อะ อุ" กันไว้ไม่ให้เปลืองหยิบเงินไปใช้ นำเงินเหรียญ ๕ ใส่กระปุกทุกวัน ยามนั่งรถเมล์ก็ท่องคาถา เพราะกลัวว่าท่องน้อยไปจะไม่พอ เพราะรถติด ๑ ชม. กว่าไปถึงที่ทำงานท้องคาถาพุทธะมะอะอุ ประมาณ ๑๐-๑๕ นาที เวลาเหลือก็สวดอิติปิโส ๒-๓ จบ จากนั้นแผ่เมตตา นั่งเพลินๆ ก็ถึงที่ทำงาน ทำอย่างนี้อยู่ ๒ สัปดาห์ความอัศจรรย์ก็เกิดเพราะมีคนอาศัยอยู่หมู่บ้านเดียวกันแต่อยู่ซอย ๕ ได้มาหาทั้งๆ ที่ไม่รู้จักมาชวนไปทำงานพิเศษ เขาเคยเห็นข้าพเจ้า ๒ ครั้ง และคิดว่าจะต้องชวนมาทำงานพิเศษคือขายน้ำยาทำความสะอาดบ้าน เช่น น้ำยาซักผ้า น้ำยาล้างรถ น้ำยาขัดพื้น น้ำยาล้างเครื่องเงิน เครื่องทองเหลือง ล้างเพชรพลอย ชื่อน้ำยา.....ผลิตจากประเทศสหรัฐอเมริกา น้ำยาแต่ละอย่างมีราคาสูงขวดละ ๑๐๐ บาทเศษ ซึ่งเทียบค่าเงินสมัยนั้นจัดว่าแพง ข้าพเจ้าหนักใจแต่ก็พิจารณาว่าเป็นอาชีพสุจริต แล้วเราจะมาจนอยู่อย่างนี้ไม่ได้ต้องขยันจะเหนื่อยเท่าใดไม่ว่า ขอเราได้เงินมาผ่อนบ้านเราก็มีความสุขแล้ว ก็จัดแจงนำน้ำยานั้นมาทดลองใช้ประมาณ ๕-๖ วัน ตามสรรพคุณที่เขียนไว้เป็นภาษาอังกฤษ และได้เข้าอบรมที่บริษัทในวันหยุด (วันเสาร์) และพยายามหาจุดเด่นของน้ำยาว่าต่างจากยี่ห้ออื่นๆ อย่างไร เมื่อพบแล้วก็ตื่นเต้นมากรู้ว่าต่อไปนี้ไปเราจะได้เงินแล้ว จึงมาพิจารณาหาลูกค้าค่อยๆ วางแผนทำงาน คิดพิจารณาว่าจะพูดกับลูกค้าอย่างไรจึงให้เขาสนใจ จะต้องไปหาใครบ้างก็ทบทวนไปมาจนแน่ใจ จึงเริ่มจากเพื่อนสนิทก่อน เวลานั้นเงินติดตัวหมดแล้วจึงขอยืมเพื่อน ๒๐๐ บาทมาซื้อน้ำยา ช่วงระยะเวลาผ่านไป ๗ วันก็มีกำไรมา ๒,๐๐๐ บาท ตื่นเต้นเป็นที่สุด นำเงินไปคืนเพื่อนเพื่อนถามว่าเธอทำไมไม่มาหาฉันเหมือนก่อนหน้านี้หายไปไหน จึงตอบว่าเวลาร่างไม่มีแล้ว ไม่มีเวลาคุยไม่มีเวลาเที่ยวเตร่เวลานอนพักก็ไม่มีที่รักก็ไม่ดู เพราะต้องหาเงินมาผ่อนส่งค่าบ้าน เวลาเย็นๆ และเสาร์-อาทิตย์จึงทำงานหนักมาก แต่ทุกเช้าก็ยังท่องคาถาหลวงพ่อกุญชรลึงดำเหมือนเดิม พอรวมเงินได้มา ๕๐ บาทก็นำไปซื้ออาหารถวายพระ และเนื่องจากพระที่เลื่อมใสอยู่ต่างจังหวัดหมด จึงได้คิดว่าจะต้องส่งทางไปรษณีย์ดีที่สุด เงิน ๕๐ บาทเพิ่มเป็น ๑๐๐ บาทต่อสัปดาห์ วัดที่ส่งไปเป็นวัดปฏิบัติธรรมทั้งสิ้น เช่น หลวงพ่อบุญญาน วัดถ้ำเสือ จ.กระบี่ วัดปื๊ดผลิวาราม บ้านค่าย จ.ระยอง (หลวงพ่อกัสสพมณี) หลวงพ่อวิชัย วัดถ้ำผาจม จ.เชียงราย และหลวงพ่อกุญชร วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี บางครั้งก็รวบรวมถวายผ้าป่า เมื่อรู้ว่ามีพระอริยะเจ้าท่านได้มาพำนักในกรุงเทพฯ หรือฝากเพื่อนนำไปถวายเป็นสังฆทาน

ส่วนการทำงานนั้นเมื่อมีเวลาว่างช่วงเย็นหรือเสาร์-อาทิตย์ ข้าพเจ้าจะต้องไปหาลูกค้าที่เป็นเพื่อนๆ ญาติพี่น้อง เพื่อสาธิตการใช้น้ำยาในวันหยุด การทำงานนั้นหนักเหน็ดเหนื่อยมากต้องพูดทั้งวัน ไม่ค่อยมีเวลานอนพัก ว่างจากไปหาลูกค้าก็ต้องทำงานบ้าน เวลาทำงานบ้านก็จะเปิดเทปธรรมะฟังไปด้วยมิฉะนั้นจะหาเวลาว่างไม่ได้เลย ส่วนลูกค้านั้นเมื่อใช้น้ำยาแล้วก็ดีใจมากเพราะเป็นของคุณภาพดี ใช้แล้วใช้ติดต่อกันโดยตลอดกลายมาเป็นขาประจำ ข้าพเจ้าจึงได้ลูกค้าเก่าๆ มากและลูกค้าใหม่ที่ได้จากการแนะนำต่อๆ กันไป ข้าพเจ้าก็เริ่มมีเงินมาผ่อนบ้าน ๕,๐๐๐ บาททุกเดือน อีกทั้งเงินทำบุญก็สามารถทำได้ครั้งละ ๑๐๐-๒๐๐ บาท เมื่อส่งไปรษณีย์ไปครั้งใหม่จะเพิ่มเป็น ๒๐๐ บาท ข้าพเจ้าได้รับนิตยสารโลกทิพย์เป็นประจำ ได้เปิดดูคอลัมน์ที่บอกชาวทำบุญ จึงเริ่มส่งเงินไปสร้างวิหารตามจังหวัดต่างๆ แห่งละ ๑๐๐ บาท ได้ส่งไปเดือนละ ๒-๓ วัด ในแต่ละเดือนนั้น จะเน้นเรื่องการสร้างโบสถ์กุฏิกรรมฐานและซื้อที่ดินถวายวัด เพราะข้าพเจ้ายังมีทุกข์ที่เป็นหนี้ผ่อนส่งบ้านอยู่ จึงคิดว่าอาณิสสผลบุญนี้คงจะเกิดแก่เราในอนาคต เมื่อมีโอกาสไปวัดต่างจังหวัดเห็นว่ามีการบอญญเรื่องซื้อที่ดินถวายวัดจะรีบทำทันทีไม่ให้ตกหล่นเลย ไม่มีการรังเกียจหรือปฏิเสธบุญแต่อย่างใด ต่อมาอาณิสสเหล่านี้ได้ส่งผลมาให้ข้าพเจ้ากลายเป็นผู้มีเงินทอง ทรัพย์สิน มีบ้านช่องหลายหลังและที่ดินหลายแปลงอย่างมหัศจรรย์

ในการทำงานนั้นข้าพเจ้ามีนิสัยอย่างหนึ่ง คือต้องทำงานให้ได้ระดับดาวหรือดีเด่นเพราะถือว่าเรามีฝีมือมีสมอง เราเหมือนเขาทุกอย่างจะให้ต่างกันไม่ได้ คนเราแพ้ชนะตรงความขยันเท่านั้น ในระยะเวลานั้นเพื่อนฝูงจะชวนเที่ยวเตร่ข้าพเจ้าไม่ยอมไป หาเงินอย่างเดียวและตั้งเป้าหมายว่าจะพึ่งตนเองเท่านั้น ไม่ยอมงอมืองอเท้าให้ใครมาสมเพชเวทนา เป็นกฎธรรมดาอย่างหนึ่งที่จะต้องเจอamarผลบุญ ในระยะนั้นมีเพื่อนที่ทำงาน เจ้านายบางคนมองดูด้วยความดูถูกเหยียดหยามว่า ต่ำต้อยยากจนต้องทำงานพิเศษหาเงิน พวกกันหาทางกลั่นแกล้งต่างๆ นานา บางอย่างไม่จริงก็ใส่ความให้เสียหาย พูดว่าร้ายต่างๆ แต่ก็อดทนไม่เคยตอบปากต่อคำ เพราะที่ทำงานคนส่วนใหญ่เสียบุญเก่าคือพ่อแม่ร่ำรวย มีรถขับมาทำงาน มีเงินใช้ฟุ่มเฟือยจากค่าดอกเบี้ยยบ้าง จากกิจการใหญ่โตบ้าง คนขึ้นรถเมล์จึงมีปมด้อย ดังนั้นจึงเป็นเรื่องทุกข์ใจของคนที่ไม่มียศ ต้องตะเกียกตะกายหาหนทางขบิทั้งๆ ที่รายได้ก็ไม่มีแต่ต้องทำไปเป็นเรื่องของเกียรติยศ

ช่วงที่ข้าพเจ้าทำงานหนักมากทั้งราชการ ทั้งงานพิเศษ ทั้งงานบ้าน แต่ก็สามารถอยู่ได้อย่างมีความสุข ไม่เคยทะเลาะกับใคร ไม่ด่าว่าใคร เพราะจิตใจเป็นสุข โดยมีธรรมะเป็นพี่เลี้ยงสั่งหลอเลี้ยงข้าพเจ้า อีกประการหนึ่งคือยิ่งนับวันผ่านไปทานบารมีที่สั่งสมไว้ทุกๆ สัปดาห์ทุกเดือน ก็ส่งผลงอกงามขึ้นทีละน้อย ข้าพเจ้ามีความชื่นชมมาก จึงไม่เคยใส่ใจต่อการนิทนาพร่าร้ายของใคร แม้ในระยะที่วิกฤตนั้น ข้าพเจ้ายังคงเยียบปากสนิท สวดมนต์แผ่เมตตา นั่งสมาธิตามโอกาส แต่ส่วนใหญ่จะกำหนดจิตในอิริยาบถต่างๆ ซึ่งได้รับการสอนจากหลวงพ่อบุช วัดป่าสาละวัน หนึ่งในจำนวนธรรมะพระอริยะเจ้าที่เปรียบเสมือนกำแพงกันข้าพเจ้าให้พ้นจากการถูกทำลายต่างๆ นานา ก็คือธรรมะของหลวงพ่อบุชจรัญ ท่านเขียนจดหมายมาสอนให้แผ่เมตตาหนักๆ สวดมนต์อธิษฐานกรรมและสอนให้ขยันมากๆ พึ่งแต่ตนเองทำน

ในปีนั้นอธิษฐานจิตว่าขอให้ไปญี่ปุ่น ปรากฏว่าสมาชิกข้าพเจ้าได้ทำงานขายเครื่องสำอางได้สูงเกินเป้าหมายที่ข้าพเจ้าวางไว้ โดยข้าพเจ้าไม่รู้เรื่องเลยเพราะต่างคนต่างติดต่อเข้าบริษัทเอง ไม่ต้องผ่านมาที่ข้าพเจ้าตามที่ข้าพเจ้าสอนงานไว้ ดังนั้นแม้งานราชการจะหนักหนาสาหัสเพียงใด แต่อีกด้านหนึ่งลูกทีมสมาชิกข้าพเจ้ากลับทำงานทะลุเป้าหมาย ข้าพเจ้าสังหรณ์ใจว่าเราทำงานหนักขนาดนี้จนงานเกือบหมดแล้ว แต่วันรุ่งขึ้นกลับมีงานสมลงมาบนโต๊ะแบบไม่รู้จบอีก เขาเอาเราให้ตายแน่ก็เป็นความจริง แล้วคำสั่งก็มาถึงข้าพเจ้าว่าไม่ขึ้นเงินเดือนให้ ยิ่งความตกตะลึงแก่เพื่อนฝูงญาติพี่น้องเป็นอย่างยิ่งโดยมีเหตุผลว่าผลงานต่ำกว่าเกณฑ์ นี่คือการวัลที่เขาเจตนาจะให้ข้าพเจ้าโดยแท้จริง ข้าพเจ้ารู้สึกขมขื่นเป็นที่สุดรู้ว่าวันนี้จะต้องมาถึง

โลกธรรมแปดครั้งนี้หนักมาก เพื่อนฝูงได้ยให้ข้าพเจ้าต่อสู้ขอความเป็นธรรมโดยให้ตั้งกรรมการสอบสวน ข้าพเจ้าทุกข์ใจมากเพราะทุกคนก็อยากให้ต่อสู้ทางโลกทั้งสิ้น แต่ข้าพเจ้าเองนั้นไม่ปรารถนาจะเรียกร้องสิ่งใด เพราะรู้ดีว่าหากต่อสู้ไปแล้วเรื่องราวจะหาข้อยุติไม่ได้ ผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องจะต้องถูกกระทบกระเทือน ระหว่างนั้นก็มิมีเทปธรรมะเป็นที่พึ่ง

รุ่งขึ้นช่างนำอัศจรรย์ได้รับจดหมายจากหลวงพ่อบุชจรัญ วัดอัมพวัน ท่านสอนให้อดทน อดกลั้น สวดมนต์ แผ่เมตตา ไม่โกรธใคร พึ่งตนเองดีที่สุด เมื่อข้าพเจ้าได้อ่านจดหมายแล้วน้ำตาแทบร่วง

ท่านช่างรู้ใจเราเหลือเกินอย่างน้อยเราก็มีครูบาอาจารย์ที่เป็นพระอริยะเจ้า รู้เห็นการกระทำของเราว่า ดี-ชั่วประการใด เรายังมีที่พึ่ง กำลังใจและสติก็คืนมาทันที เอาจดหมายให้ใครๆ ดูปอกว่าฉันเชื่อพระอริยะเจ้าท่านสอนมาอย่างนี้ถือเป็นมงคล ฉันไม่เชื่อใครฉันไม่ต่อสู้แต่จะให้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ต่อไป

ด้านหนึ่งที่กำลังถูกทำลายชื่อเสียงกลั่นแกล้งในเรื่องการงานต่างๆ นั้น ข้าพเจ้ากลับอยู่ในความสงบ ยึดคำของครูบาอาจารย์เป็นแนวปฏิบัติ แม้ว่าเพื่อนฝูงญาติพี่น้องจะต้องการให้ข้าพเจ้าลุกขึ้นต่อสู้บ้าง แต่ข้าพเจ้ากลับเฉยไม่ต่อปากต่อคำแต่อย่างใด ช่วงนั้นข้าพเจ้าอธิษฐานจิตว่าด้วยบุญกุศลที่ข้าพเจ้ากำลังทำงานหนักอยู่นี้ ต้องอยู่ท่าราชการถึง ๒-๓ ทুমเป็นเวลากว่า ๓ เดือนนี้ โดยยกเงินค่าล่วงเวลาทั้งหมดให้ราชการ ไม่เอาแม้แต่บาทเดียวเพราะถือว่ามียาได้พิเศษแล้ว แต่ขอให้ข้าพเจ้ามีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศคือประเทศญี่ปุ่นด้วย เมื่ออธิษฐานจบก็บันทึกไว้ว่า เชื่อมั่นในผลบุญของตนแล้วเว้นที่ว่างไว้ เผื่อกลับมาบันทึกว่าคำอธิษฐานสัมฤทธิ์ผลหรือไม่

ปรากฏว่างานพิเศษที่เคยทำอยู่นั้น ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนแปลงย้ายมาเป็นแผนกบริหารของบริษัทเครื่องสำอางยี่ห้อหนึ่ง มีหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษาในงานขายของพนักงานซึ่งสังกัดในทีมงานข้าพเจ้าประมาณ ๓๐๐ คน การบริหารงานนั้นไม่ได้ยุ่งยากแต่ประการใด เพราะทางบริษัทให้งบประมาณสำหรับข้าพเจ้าที่จะจัดสถานที่ฝึกอบรมบรรยายแก่สมาชิกทั้งหลายในวันเสาร์-อาทิตย์ ตามโรงแรมใหญ่ๆ การพบปะพูดคุยแก้ไขข้อข้องใจอบรมให้ความรู้ด้านการขายกับสมาชิกต่างๆ ทั่วประเทศ จึงเป็นเรื่องที่ต้องรู้จักใช้ศิลปะการพูดให้คนจำนวนมากๆ เข้าใจ และในเวลาเดียวกันนั้น สมาชิกที่อยู่ต่างจังหวัดที่ได้รับคำบรรยายพร้อมภาพประกอบและอัดเทปการสอนงานจากข้าพเจ้า ทำให้งานขายในต่างจังหวัดดุจดั่งน้ำไปมาก แม้สมาชิกของข้าพเจ้าไม่เคยพบเห็นกัน ก็สามารถทำงานขายที่จังหวัดตนเองได้มีประสิทธิภาพสูง ได้รับรางวัลสร้อยคอทองคำไปหลายคน เมื่อข้าพเจ้าคิดค้นวิธีการสอนงานได้แล้ว นั่งอยู่ที่ใดข้าพเจ้าไม่เคยอยู่นิ่งคิดเรื่องงานตลอด

ระหว่างที่งานราชการหนักมากด้วยว่าถูกสั่งให้ไปทำงาน ๒ สายงาน งานจึงประดังเข้ามาจนแทบไม่ไหวแต่ที่ไม่ปรึกษา ใจก็สู้และเห็นความผิดปกติของการสั่งให้ทำงานแบบสาหัสนี้ รู้ว่าถูกमार ผจญแล้ว สภาพจิตธรรมะนั้นจึงมีที่ยึดเหนี่ยวและมั่นใจในคุณธรรมที่ตนเองกระทำมา ใครจะด่าว่ากลั่นแกล้งเราก็กะเฉยเสียวันหนึ่งเขาจะรู้เอง

จากนั้นประมาณอีก ๑ สัปดาห์ ข้าพเจ้าก็ฝันได้ไปเที่ยวญี่ปุ่น ในความฝันนั้นผู้บริหารของบริษัทถามว่าทำไมเธอไม่ออกไปเที่ยวข้างนอก มานั่งอยู่ในห้องโถงของโรงแรมทำไม ข้าพเจ้าตอบว่าเนื่องจากมาญี่ปุ่นแบบกะทันหัน จึงเอาเสื้อผ้ามาแค่ ๓ ชุดกำลังรอให้เขาส่งมาให้ ขณะนี้รอกระเป๋าเสื้อผ้าจากเมืองไทย ผู้บริหารบริษัทถามว่าเธอรู้ตัวแล้วว่าจะมาญี่ปุ่นเหตุใดจึงรีบร้อนขนาดเก็บเสื้อผ้ามาไม่ทัน ข้าพเจ้าก็เฉยแล้วตกใจตื่น อีก ๒-๓ วันได้รับโทรศัพท์ให้ไปงานเลี้ยงฉลองรางวัลผู้ที่ไปญี่ปุ่น โดยจะมีการประกาศรายชื่อผู้ได้ไปด้วย ข้าพเจ้าก็ไปงานเลี้ยงที่โรงแรมเซ็นทรัลที่จัดขึ้นในวันเสาร์ การประกาศรางวัลเข้มข้นมากเพราะทางบริษัทได้จำกัดจำนวนคนไปต่างประเทศให้ลดลงกว่าทุกครั้ง จึงเหลือเพียง ๑๕ คนเท่านั้น ข้าพเจ้ามานั่งฟังการประกาศด้วยใจระทึกผ่านไปแล้ว ๑๐ คนก็ยังไม่เห็นชื่อข้าพเจ้า เพราะตัวเก็งที่ยังไม่ได้ประกาศคืออีกหลายคน ข้าพเจ้าใจไม่ดี

เมื่อประกาศมาถึงคนที่ ๑๔ ก็ยังไม่เห็นชื่อข้าพเจ้า ใจข้าพเจ้าหล่นวูบลง พร้อมคิดว่าหลวงพ่อ (พระ) ทำไมลูกขอไว้ไม่ให้ลูก ลูกอยากไปเที่ยวญี่ปุ่น เพราะขณะนี้ทุกซอกใจไม่อยากจะอยู่เมืองไทย ลูกทำงานหนักมากทั้ง ๒ ด้าน การไปญี่ปุ่นนั้น เพียงทัศนศึกษาไม่อยากจะอดว่าโก๋หุแต่ประการใด โฆษกไม่ยอมประกาศชื่อคนที่ ๑๕ ทำให้คนที่รอฟังผลกระวนกระวายใจ สักครู่หนึ่งก็พูดว่าคนที่ ๑๕ เป็นคนที่ผู้บริหารบริษัทแทบจะไม่เคยเห็นตัว พวกเราก็ไม่เคยเห็นเขาโผล่มาที่บริษัทในช่วงเย็นวันหยุดก็ไม่เคยเห็น ไม่รู้มีดีอะไรจึงสามารถทำให้ทีมงานชนะเป้าหมายในครั้งนี้ ได้รางวัลไปต่างประเทศบ่อยๆ แล้วก็ประกาศชื่อข้าพเจ้าเป็นคนสุดท้าย พร้อมกับมีหลายคนหน้าซีดและแทบเป็นลม เพราะไม่มีใครคาดหมายว่าครั้งนี้ข้าพเจ้าจะได้ไปต่างประเทศ เพราะในขณะทีมงานประจำที่ท่าอยู่กองท่อมจนเต็มตัว ข้าพเจ้ายุ่งมากจนอดคิดถึงตลอด แต่เหตุใดครั้งนี้จึงได้รับรางวัลไปต่างประเทศอีกแล้ว น้ำตา ๒-๓ หยดของข้าพเจ้าก็ร่วงออกมาที่สุดแล้วข้าพเจ้าก็สมปรารถนา จึงสอบถามทางบริษัทว่าทีมงานข้าพเจ้าเป็นอย่างไร ทางฝ่ายบัญชีเล่าว่าสมาชิกที่สังกัดในทีมงานที่ข้าพเจ้าอบรมอยู่นั้นต่างก็ส่งยอดจำหน่ายที่สูงๆ เข้าบริษัทด้วยตนเองจำนวนมากมายกก่อนการแข่งขันจะสิ้นสุดลง จึงทำให้ยอดแข่งขันข้าพเจ้าพุ่งขึ้นสูงมากจนแซงหน้าคนไปจำนวนหลายสิบคน ข้าพเจ้าจึงลาพักนอนไปญี่ปุ่น ๗ วัน เมื่อกลับจากญี่ปุ่นแล้วก็กลับมาเติมข้อความที่บันทึกค้างไว้ว่าจากคำอธิษฐานจิตนั้นสมปรารถนา

แล้ว บัดนี้กลับมาจากญี่ปุ่นแล้วจึงบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ ความมั่นคงในคำสั่งของครูบาอาจารย์มีผลให้ข้าพเจ้ามั่นใจเป็นที่สุด ข้าพเจ้าต่อสู้ในความสงบมาตลอดและแน่นอนที่สุด ไม่มีใครเห็น เทวดา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ก็ต้องเห็น การอธิษฐานของข้าพเจ้าจะกระทำในกรณีสำคัญเท่านั้น

ส่วนที่เล่ามานั้นเป็นเพียงเสี้ยวหนึ่งที่ ข้าพเจ้าต้องผ่านความลำบาก การถูกกระทบกระทั่งมาตลอด แม้บัดนี้จะพ้นพวงหนามแล้วก็จะลึกลงดูว่า หากไม่มีพระครูบาอาจารย์เป็นที่ยึดเหนี่ยวแล้วสภาพจิตของข้าพเจ้าจะเป็นจันใด วันนี้วันที่ข้าพเจ้าสมปรารถนาในทุกสิ่งที่ตนต้องการ ได้สั่งสมบารมีคุณความดีมาตลอดและมาเสวยบุญในวันนี้ มีคนจำนวนมากรู้สึกประหลาดใจ อัสตวรย์ใจในการต่อสู้ของข้าพเจ้า อัสตวรย์ในการเกิดกุศลและอานิสงส์จากผลบุญที่ข้าพเจ้าได้รับ และขอให้ข้าพเจ้าแนะนำแก่เขา ความจริงแล้วธรรมะนั้นเราทุกคนก็ได้รับฟังกันบ่อยๆ แต่เราได้นำไปประพฤติปฏิบัติหรือไม่ เราจริงจังแค่ไหน พระท่านเทศน์สอนเราก็ไปฟัง ฟังแล้วหล่นอยู่ตรงประตูวัด ไม่ได้เอากลับบ้านด้วย เราจะดีไปได้อย่างไร หรือส่วนมากทำดีในระยะแรกๆ ต่อมาก็ลดหย่อนยานไปเรื่อยๆ ก็คืนสู่สภาพเดิม คือทำแบบเล่นๆ ไม่จริงจัง ดังนั้นผลกุศลก็คือได้นิดหน่อยไม่เป็นสาระอะไร เราก็ได้ตามกรรมที่เราทำไว้นั่นเอง

จากเหตุที่ข้าพเจ้าต้องการพิสูจน์ทำงานแล้วรวย ก็ยิงออกงามใหญ่โต ใน พ.ศ. ๒๕๓๒ ข้าพเจ้าได้หล่นลงสู่วงการซื้อขายที่ดินโดยไม่รู้ตัว ไม่รู้เรื่องไม่เข้าใจ ก็ให้จำเป็นต้องรู้ต้องเข้าใจ เพราะเหตุว่ามีเพื่อนได้ไปซื้อที่ดินที่ต่างจังหวัดและถูกโกง ทำให้ข้าพเจ้าต้องเข้าไปช่วยเหลือจนกระทั่งจากการที่ไม่เข้าใจกลายเป็นเข้าใจข้อมูลต่างๆ จึงได้ถูกซึมซาบที่ละน้อยๆ และทำให้ต้องมาซื้อที่ดินขายที่ดินอย่างเหลือเชื่อ และได้กลับกลายเป็นเจ้าของที่ดินจำนวนหลายแปลงในระยะเวลาเพียง ๒ ปีเท่านั้นจนเพื่อนฝูงตกใจมาก ข้าพเจ้าจึงพิจารณาทบทวนว่าเป็นเพราะเหตุใด แล้วก็เกิดความปิติว่า เราเข้าใจแล้ว เราเห็นแล้ว ทำกรรมใดไว้ก็จะมาเสวยกรรมนั้น ก็เพราะเหตุว่าปี ๒๕๒๒ ข้าพเจ้ายังผ่อนค้ำบ้านและผ่อนที่ดินอยู่ จนทุกขใจมากพยายามสร้างกุศลด้วยการซื้อที่ดินถวายวัดและสร้างวิหารทาน (โบสถ์ วิหาร ศาลาการเปรียญ กุฏิกรรมฐาน ขุดสระ ซื้อแท่งค้ำน้ำให้วัด) ข้าพเจ้าขยันทำกุศลผ่านไปตั้งแต่ปี ๒๕๒๒ จวบจนปี ๒๕๓๒ เริ่มเสวยบุญนั้นกินเวลา ๑๒ ปี ทำบุญจนจำชื่อวัดไม่ได้ เพราะเป็นร้อยแห่งโดยเริ่มตั้งแต่ ๑๐ บาท มาบัดนี้เมื่อจะสร้างวิหารทานที่ใด ก็สามารถช่วยเหลือทางวัดได้ครั้งละ ๑๐๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท ก็ระลึกย้อนไปว่าวันนั้นในอดีต ข้าพเจ้าได้เตรียมเงินใส่ซองๆ ละ ๒๐ บาท เพื่อถวายพระอริยะเจ้าตามวัดต่างๆ พร้อมทั้งรำพึงว่าเรานี้वासนาน้อยนัก จะทำบุญกับพระดีๆ ก็มีเงินแค่นี้ เมื่อใดเรามีบุญวาสนาเราจักถวายปัจจัยให้มาก เพราะพระอริยะเจ้าพระที่ปฏิบัติดี เป็นโคตรเพชรเม็ดใหญ่ไม่มีไฟฟ้าไร้รอยตำหนิ เป็นบุคคลที่หาได้ยากยิ่งสมควรที่เราจะบำรุงท่าน ช่วยเหลือการงานของท่าน พระสงฆ์ไม่มีรายได้จึงเป็นหน้าที่ของเราต้องหาเงินมาช่วยท่าน ข้าพเจ้าจึงตั้งปณิธานว่าทำมาหากินที่ใด ได้เงินทองมาจะต้องแบ่งเงินนั้นไปบำรุงวัดวาอารามในเขตนั้นๆ และอีกส่วนแบ่งไปให้กับวัดที่ดีๆ ทั่วประเทศไทย โดยทำการคัดเลือกวัดเองโดยท่านไม่มีส่วนรู้เห็น ท่านรู้เมื่อข้าพเจ้ามาถวายปัจจัยแล้วเพื่อให้สมกับที่ท่านเมตตาหาวยามาตลอดพยายามปฏิบัติตามคำสอนของท่าน มีการพัฒนาจิตใจสูงขึ้นตามกาลเวลาที่ผ่านไปพร้อมกับความเจริญทางด้าน การดำเนินชีวิต การงานเจริญรุ่งเรืองมีความเป็นอยู่สุขสบายไม่ทุกข์ยาก เป็นคนดีในสังคม

ที่มา :

รวมประสบการณ์จากการท่องเที่ยวและอนุภาคาถาเงินล้านวัดท่าซุง จากหลายท่าน (กระทู้) ในเว็บบอร์ดพลังจิตอนุภาคาถาเงินล้าน

เรื่องนี้ได้รับถ่ายทอดมาฟังเพื่อเป็นกำลังใจในการปฏิบัติ สาเหตุมาจากการอ่านเจอวิชาดักน้ำของหลวงพ่อสุน ที่น้ำเต็มโถงอยู่ตลอดเวลาแม้ไม่ต้องไปตักน้ำก็เต็ม จึงคิดหยอกๆ ถามอาจารย์ว่ามีคาถาดักเงินไหมครับอาจารย์จึงเมตตาเล่าว่ามีสิ.....

รายแรก "ชายของโดยจดยรายการสินค้าและราคา - เงินทอง (เงินต้น) หลังจากนั้นภาวนาคาถาเงินล้านจนเป็นสมาธิแล้วอธิฐาน แล้วภาวนาไปขายไป ว่างๆ ก็ภาวนาจนเป็นสมาธิ สลับไปเรื่อยๆ จนปิดร้าน เชื่อหรือไม่ว่าเงินที่ได้รับมากกว่าเงินที่จดไว้ในรายการและเงินทอง โดยมีเงินเกินมามากกว่า 1000 บาท ถือว่าเป็นจำนวนไม่น้อยนะครับ"

รายที่ 2 "สั่งซื้อสินค้า 1 โหล ได้มาเกินถึงครึ่งโหล บางทีของ 12 ชิ้น ขายแล้วจะได้กำไร 200-300 แต่ปรากฏว่าขายได้กำไรถึง 500-600 บาท ที่เห็นกันจะๆ ที่สุดคือไปเบิกเงินธนาคารมา 10,000 บาท ยอดเงินในบัญชีก็แจ้งว่าถอน 10,000 บาทแต่ไม่ต้องนับ นำมาใส่กล่องหรือห่อไว้ หลังจากนั้นสวดมนต์ให้พระสวดคาถาเงินล้านจนเกิดสมาธิ ถอนจากสมาธิแล้วอธิษฐาน หลังจากนั้นภาวนาคาถาจนหลับไปตื่นเช้าสวดมนต์ให้พระและว่าคาถาอีกจนเป็นสมาธิแล้วอธิษฐานซ้ำ จากนั้นมาเปิดห่อเงินปรากฏว่านับได้ 12,000 บาท เกินมาถึง 2,000 บาท"

กระทู้ : เรื่องแบบนี้ผมยืนยันว่ายังเกิดแบบนี้เช่นกันครับ เรื่องมีอยู่ว่าผมสวดพระคาถาเงินล้านนี้เรื่อยๆ เวลาเงินก็จะใส่ไว้ในกระเป๋าสตางค์ตลอด แต่ไม่เคยนับเลยว่าใส่เงินไปเท่าไร ได้มาก็ใส่ไปเรื่อยๆ ชื่อของก็หยิบออกมาจ่ายไปเรื่อยๆ แต่ทุกอย่างรับมาเท่าไร จ่ายไปเท่าไรอยู่ในหัวผมหมด เพียงแต่ไม่เคยไปนับ Bank เท่านั้นเอง จนมีอยู่วันหนึ่งผมลองบวกลบดูว่าในกระเป๋าดังต้องมีเงินอยู่เท่าไร สมมติเรื่องเงินนะผมนับได้ว่าปัจจุบันต้องมี 2,500 บาทแน่นอน 100% แต่พอหยิบออกมานับ นับไปนับมามันมี 3,000 บาทได้ไงก็ไม่รู้ในแค่ 5 วัน (ดอกเบี้ยยให้มากกว่าธนาคารอีก)

กระทู้ : แต่สำหรับอาร์ตเชื่อค่ะ ว่าเงินเพิ่มจริงๆ นะ ก็ตั้งกะท่องคาถามาเจอเงินตกบ่อยมากๆ แต่ก็เก็บมาแล้วเอาไปทำบุญนะค่ะ อาร์ตไปธนาคารแล้วเงินที่จะฝากที่อาร์ตนับจากบ้านมัน \$1,200 ดอลลาร์ อาร์ตนับถึถ้วนแล้วนับหลายหนก็ได้เท่าเดิมละ พอไปธนาคารเจ้าหน้าที่ก็นับเงิน เค้าก็ถามอาร์ตว่าจะเอาเงินอีกสองร้อยเหรียญดอลลาร์เก็บกับตัวหรือว่าจะให้ใส่ธนาคารไปเลย อาร์ตก็งงๆ ก็จะเลยบอกว่าเออคุณช่วยใส่เงินในบัญชีเลยแล้วกัน อาร์ตงงเพราะว่าคุณเขียนผิดนะไม่ใช่พันสองร้อยดอลลาร์ แต่เป็นพันสี่ร้อยดอลลาร์ ต่างหากอาร์ตงงค่ะว่าเงินมาจากไหนอีกตั้งสองร้อยกว่าเหรียญ แต่มันก็ถึงหลวงพ่อบอกว่าเราเองก็ว่าคาถาเงินล้านนี่นา เลยเชื่อเรื่องเงินงอกแล้วอันนี้ประสบการณ์เลยนำมาเล่าสู่กันฟังค่ะ

กระทู้ : ผมทำธุรกิจร้านเกมสภาคเหนือครับ เข้ามาประจำเป็นสมาชิกของเว็บบอร์ดพลังจิตเกือบปีแล้ว ผมท่องคาถาเงินล้านทุกวันเป็นเวลา 5 เดือนแล้ว ตั้งร้านครั้งแรก 2 เดือนแรกได้วันละ 3-4 ร้อยบาท พอท่องคาถาเงินล้านรายได้เพิ่มจากเดิมเป็นวันละ 500-600 บาท เฉพาะวันธรรมดา วันเสาร์ อาทิตย์ไม่เกิน 900 บาทสูงสุด แต่ผมท่องครั้งเดียวครับ เลยเข้ามาดูใหม่ เขาให้ท่อง 3 จบวันอาทิตย์ 19 ก.พ. 49 เข้าต้นขึ้นมาท่อง 3 จบ พอปิดร้านมานับนับดังค์ ก็งงกันทั้งหัวทั้งเมีย วันนี้นะได้แค่ 5-6 ร้อยเอง เพราะเน็ตเสีย ไม่มีคนเข้าไหนปกติคนแน่นทั้งวัน เสาร์อาทิตย์ได้แค่สูงสุด 900 บาท วันนี้ได้ 1,026 บาท นั่งเอ๋อมองหน้ากันงงมากๆ มันมาจากไหน หรือว่าเราท่องคาถา 3 จบเพราะปกติท่องจบเดียว ถามเมียว่าเอาตั้งค้จากข้างบนมาทอนลูกค้าเปล่า ก็บอกไม่ได้เอามาสงสัยเป็นเพราะคาถาครับ เพราะผมชอบลองของว่าเป็นจริงไหม มันเป็นจริงครับ ... ใครอยากกรวยท่องเลย

กระทู้ : ผมเองก็ท่องครับเห็นผล ดีมากครับผมท่องอยู่ได้ 7 วัน การงานมากมายจนต้องนอนดึสองทุกวัน แถมการงานที่เข้ามาทำให้เวลาในการศึกษาธรรมของผมหมดไปเพราะเหนื่อยและเพลียทุกวัน ผมจึงคิดว่าเอาแค่พอมีพอใช้ก็พอ วันไหนอยากได้ลูกค้าก็ท่องวันไหน จะฟังเทศน์ อ่านหนังสือ ก็สวดมนต์บทอื่นแทนก็ได้ผลดีครับ จิตใจสบายไม่ทุกข์ร้อน วิธีการท่องของผมมีดังนี้ครับ

1. ศิล 5 พยายามรักษาให้บริสุทธิ์เลยครับ ยุงไม่ตบ มดไม่ฆ่า ไม่โกหก การค้าที่ทำก็คิดราคากำไรน้อยๆ อย่าไปเอาเปรียบเค้าช่วยได้ก็ช่วยกันไป ศิลยังบริสุทธิ์ยิ่งเห็นผลครับ
2. เวลาสวดห้ามโลก ห้ามคิดว่าวันนี้จะต้องได้เท่านั้นเท่านี้ให้สวดเพื่อบุชา หรือสวดให้ใจสงบ
3. เวลาสวดให้นึกถึงพระพุทธเจ้าเข้าไว้ครับ
4. เงินที่ได้มาต้องบริจาคทำทานด้วยครับ ทำไปเถอะครับมีแต่จะดีขึ้นเรื่อยๆ ครับ (เช่นออกเงินช่วยค่า server ตัวใหม่ ของเว็บไซต์พลังจิต)
5. จำนวนครั้งในการสวด ผมสวดทั้งวันครับก่อนนอนและตอนนอน ตื่นมาก็สวดต่อ ถ้าสวดแบบออกเสียงก็จะสวดจนคอแห้งไปเลยครับ

กระทู้ : ผมทำงานเป็นช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ครับ ร้านผมเป็นบ้านมีรั้วบ้านและรั้วปิดตลอดเวลา มีหมาเห่าเก่งมาก 5 ตัว ต้องปิดรั้วเพราะหมาจะออกไปกวนคนนอกบ้านคนที่เป็นลูกค้าของผม คือเพื่อนและคนที่รู้จักผม ทั้งนั้นเพื่อนพวกนี้ก็ไม่อยากมาซ่อมคอมกับผมซักเท่าไร เพราะมาแล้วหมาก็จะกัด ร่องเท้าของเพื่อนเล่นเป็นประจำ เมื่อผมสวดพระคาถามีผลให้ลูกค้าหน้าใหม่มาเกาะรั้วบ้าน จะตะโกนเรียกก็ไม่รู้จักชื่อผม จะเปิดรั้วก็เกรงใจไม่รู้ว่ามีคนอยู่ไหม รอยุ่ตรงนั้นจนผมเห็นเลยไปเปิดรับเข้ามาในบ้าน พอผมซ่อมเสร็จผมก็มักจะถามลูกค้าหน้าใหม่ว่า ทำไมถึงมาซ่อมคอมร้านผมครับ ลูกค้าก็จะตอบว่าไม่รู้เหมือนกันตอบแบบนี้หลายคน

กระทู้ : เคล็ดลับไม่มีครับ ตั้งแต่ท้องมาอะไรแปลกๆ ครับ เช่นจากไม่เคยถูกหอยก็ถูกดันถูกบอยด้วยครับ และผมอุทิศกุศลไปยังเจ้ากรรมนายเวรทุกวัน การงานดีขึ้นไม่มีอุปสรรคขัดขวาง เคยกลัวผีมากแต่ตอนนี้คิดแต่ว่าเขามาคุ้มครองแล้วเพราะเราชอบแผ่เมตตาวิญญานและแผ่เข้าได้บุญเราตลอด ใครละครับจะไม่ปกป้องรักษาเรา เงินก็ได้ผิปกติจากเดิมมันมากขึ้นนะครับไม่น่าเชื่อ แต่มันเป็นจริงนะครับก็เลยไม่หยุดท้อง นี่ถ้าถูกรางวัลที่ 1 ได้หลายๆ ล้าน จะเอาเงินไปบริจาควัดตามชนบทครับหวังไว้อย่างนั้นครับ...

กระทู้ : สวัสดิครับ ผมก็เป็นคนหนึ่งที่เป็นศิษย์หลวงพ่อบานและหลวงพ่อกาญจนะครับ ผมก็เคยมีประสบการณ์อาณภาพพระคาถาพระปัจเจกกะโพธิ์เหมือนกันตอนนั้นผมช่วยแม่ขายของแล้วก็ท้องพระคาถานี้ไปตลอดเลยตอนเย็นนับเงินแล้วได้ประมาณ 1,000 บาทแต่ผมได้ชักไปแล้ว 500 บาทก็ต้องเหลือเงิน 500บาทใช้ใหม่ครับ แต่แม่ผมนับได้ 1,000 บาทเหมือนเดิมโดยที่ท่านไม่รู้ว่ามีผมชักไปทำธุระแล้ว 500 บาท แล้วท่านคิดว่าเงินเพิ่มมาจากไหนครับ แต่ผมไม่เคยท้องคาถาเงินล้านแบบเต็มๆเลย ไม่รู้แบบไหนดีกว่ากันครับ วอนท่านผู้รู้บอกด้วยนะครับ

กระทู้ : คาถานี้บางทีก็เรียกคาถาเงินงอกครับผมไม่มีงานทำแต่ท้องคาถานี้ก็ไม่เคยอดอยากนะครับตกอับ ตอนรถชนก็เจอคนมีน้ำใจช่วยตลอดมีแต่คนเมตตา ทั้งๆที่เราก็ดูบุคลิกเป็นคนไม่ค่อยสุภาพและบางครั้งก็ได้ในสิ่งที่มีมากกว่าที่อยากได้คือ ผมไม่ค่อยใส่บาตรแต่ชอบไปหยอดเงินทำบุญตามตู้บริจาคตามวัดนะครับ ตอนนีกรวดน้ำทุกวันสวดมนต์เป็นประจำอาการเจ็บป่วยทางร่างกายและจิตใจก็ดีขึ้นมากนะครับ

กระทู้ : ท่านบอกว่าเป็นคาถาเงินล้าน ก็เอาใจยึดมั่นไปเลยว่าจะตั้งหน้าตั้งตาสวดไป วันละ 9 จบ สำคัญตรงที่ว่าตั้งใจจริงหรือเปล่า สวดกันทุกวันหรือป่าว บางคนสวดได้แค่ 5 วัน 7 วัน สองเดือน สามเดือน แล้วไม่เกิดผลก็ละความตั้งใจเสียแล้ว คุณรู้ไหมนายห้างยาตราไบโพธิ์ท่านสวดเช้า 9 จบ เย็น 9 จบ เป็นเวลา 2 ปีเต็มๆ แล้วท่านยึดมั่นในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โดยเฉพาะ หลวงปู่ปาน และหลวงปู่กาฬาลงกูร ท่านทำจนอารมณ์ท่านใส ปราศจากกิเลส เลยเกิดสมาธิ แล้วปัญญาก็ตามมา จึงเห็น ว่าอะไรคือควรเสีย อะไรไม่ควรเสีย อะไรควรได้ อะไรไม่ควรได้นั้นจึงเป็นที่มาที่ทำให้ธุรกิจของท่านงอกเงย จนกลายเป็นคนร่ำรวย ลองตั้งใจกันจริงๆนะครับ ลองทำดู ผมเองทำแล้วก็ประสบกับตัวเองบ่อยๆ แม้ว่าจะไม่ได้สวดถึง 9 จบแต่จิตตั้งมั่นแล้ว มันก็มีอาณภาพเหมือนกันครับ

กระทู้ : รุ่งก็ท้องตอนเช้า 9 จบ พยายามใส่บาตรทุกวัน ท่องเหมือนเป็นหน้าที่บังคับตัวเองให้ตื่นเช้าใส่บาตรให้ทัน แต่ก็ไม่ได้จริงจึงมากเริ่มท่องตั้งแต่ 8-9 ที่แล้วมั้งถ้าจำไม่ผิดคะ แต่ก็ไม่ได้สม่ำเสมอซะทีเดียวก็เลิกแต่ก็กลับมาทำใหม่อีก ศิลก็บางวันก็ได้ 3 ข้อ บางวันก็ได้ 5 ข้อบ้าง 2 ข้อบ้าง บางวันก็

ได้ ศील 8 เลยตามโอกาส ทานก็ทำบ้าง มีบางครั้งทะเลาะกับแม่โกรธมากไม่มีอารมณ์ใส่บาตรเลย แต่ ก็บังคับตัวเองไปใส่บาตร หน้าบูดไปเลยคะเมื่อเข้าที่นอนเลยเวลาใครก็ไม่รู้มาเรียกเหมือนเสียงดังมาจากข้างในตัวเรียกชื่อรุ่น คำเดียวตื่นทันทีเลย รีบไปใส่บาตรหากล้วยได้ 2 ผล ใส่แต่กล้วยไปเลย ขอให้แค่ได้ใส่บาตร คิคิ ตอนนั้นก็ไม่ได้ทำงานนะคะอยู่บ้านเฉยๆ แต่แม่ก็พอใจให้อยู่แบบนี้ ไม่มีเงินเลยขอแม่ บางทีก็ไม่ขอหาแม่ไม่เจอ หยิบไปเอาเลยก็มี ผลที่ได้ ก็คือของกินคะ อาหารการกินเยอะ ไม่มีเงินแต่ของกินเยอะ อยู่ในบ้านก็เยอะ ที่บ้านขายกับข้าวกะเนื่ออย่างเกาหลิคะกินฟรีทุกวัน ไม่รู้ลืชีวิตเป็นแบบนี้

เพื่อเป็นธรรมทานในการสงเคราะห์ให้แก่พุทธบริษัททั้งหลาย ให้มีความคล่องตัวกันทางทางการเงิน ด้วยพระเมตตาคุณแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ และพระอริยเจ้าเบื้องสูงผู้เป็นพระสุปฏิปันโนทั้งหลาย นับเนื่องมาแต่หลวงปู่ ปานวัดบางนมโค มีพระเดชพระคุณหลวงพ่อกุญชรลีลาเป็นที่สุด จึงได้มีเมตตาสงเคราะห์หวังให้ลูกหลานได้พ้นจากทุกข์จากภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ รวมทั้งเข้าถึงความดี อันมี ทาน ศีล และภาวนาเป็นที่สุด ทางสมาชิกของเว็บไซต์พลังจิต <http://www.palungjit.com> จึงได้รวบรวมผลแห่งการปฏิบัติของสมาชิกในเว็บไซต์ที่ได้สวดคาถาเงินล้านแล้วประสบผลเป็น อย่างดี เป็นที่น่าอัศจรรย์ใจ และมีความปรารถนาดี หวังให้ผลแห่งอานิสงค์ของพุทธคาถาเงิน ล้านนี้ได้เผยแพร่สู่สาธุชนโดยทั่วไป เพื่อให้มีความเป็นอยู่ที่คล่องตัว และเป็นกำลังของ พระพุทธศาสนาสืบต่อไป

ท่านใดที่มีความประสงค์ที่จะเผยแพร่เพื่อเป็นธรรมทาน ขอเชิญจัดทำได้โดยไม่ต้องขออนุญาต และขอให้ผลแห่งการเผยแพร่ธรรมนั้น สนองผลเป็นกุศลผลบุญแด่ท่านเป็นร้อยเท่าพันทวีด้วยเทอญ

ส่วนอานิสงค์ใดอันจะพึงบังเกิดขึ้นนี้ เหล่าคณะผู้จัดทำและสมาชิกในนามของเว็บไซต์พลังจิตทุกท่านขอน้อมถวายบูชา"

สำหรับซีดีที่แจกเป็นธรรมทานร่วมกับหนังสือเล่มนี้ เป็นซีดีเสียงสวดมนต์ "คาถาเงิน ล้าน 99 จบ" ที่สามารถเปิดฟังในเครื่องเล่นซีดีได้ทุกชนิดครับ หากเห็นว่าเป็นประโยชน์ก็โปรดได้เผยแพร่ต่อไป ยังบุคคลที่ท่านรักและปรารถนาดีครับ

ด้วยความปรารถนาดีจาก

พลังจิต
PALUNGJIT.COM

พุทธศาสนา ล้ำยุค
อภิญา, นันทพาน, พุทธศาสนา
วิทยาศาสตร์ทางจิต, เรื่องลึกลับ

11 เว็บไซต์พุทธศาสนา ยอดนิยมอันดับที่ 1 ของประเทศ และ เป็นเว็บพุทธศาสนาแรก มีสมาชิกเกิน 1 แสน

Palungjit.com > พลังจิต > วิทยาศาสตร์ทางจิต - ลึกลับ
ภัยพิบัติและการเตรียมการ

เว็บไซต์พลังจิต <http://www.palungjit.com>

และห้องภัยพิบัติและการเตรียมการ

<http://www.palungjit.com/board/forumdisplay.php?f=178>